

Skutková podstata útoku na Pentagon

Teraz predložím čitateľovi – „občianskej porote“ k posúdeniu súhrnný dôkazný materiál, o ktorom bolo podrobne pojednané vyššie. Tak, ako by to právnik predložil súdu. Kvôli úplnosti celého obrazu tejto právnickej veci budú niektoré údaje opakovaním časti predošlého textu.

1. O záhadnom, vládou utajovanom lietadle nad Washingtonom som písal na predchádzajúcich stranách v časti *Tajomné lietadlo nad Washingtonom*. Tu treba len poznamenať, že toto lietadlo nelietalo „len tak“, „pre parádu“, ale malo nejakú dôležitú úlohu. S Pentagonom ho spájali dva faktory: časový (obidva javy sa stali v ten istý čas) a priestorový (lietadlo i tajomný letúň, čo narazil do Pentagonu, boli v tom istom priestore). Biely dom a Pentagon sú vzdušnou čiarou od seba vzdialené len asi 3 km. Je otázka:

Išlo aj o spoločný, teda vzájomný faktor dejinný, funkčný, čiže účelový a príčinnosť? Súvisel jeden s druhým čo do účelu, cieľa operácie („mission“) a konečných následkov?

Domnievam sa, že áno, ale dokázať to neviem. Keďže z hľadiska oficiálu ide o supertajnú záležitosť, bez súčinnosti vládných orgánov, verejnosť v tejto veci nebude schopná spraviť konečný záver.

2. O druhom tajomnom objekte na oblohe a radarovej obrazovke na Dullesovom letisku pri Washingtone bolo pojednané vyššie v stati o ďalších záhadách na washingtonskej oblohe. Išlo o letúň, ktorý narazil do Pentagonu? Podľa spoľahlivej odbornej svedeckej výpovede nešlo o veľké lietadlo Boeing 757, ale menšie, ľahko ovládateľné, resp. nešpecifikovaný, neidentifikovaný letúň. Spôsob, ako letel, manévroval a našiel cieľ, dokazuje takmer na sto percent, že nešlo o Boeing 757.

3. **Pilot údajného Boeingu.** Podľa oficiálnej správy pilotom lietadla letu AA77 Boeing 757 mal byť mladík zo Saudskej Arábie (teda nie Afganistanu) Hani Hanjour. Správa komisie 9/11 píše o jeho pohyboch v USA a v cudzine. Píše o jeho školení, resp. školeniach na amerických školách letectva / pilotov. Podľa Správy mal Hanjour získať isté licencie, oprávnenia na riadenie lietadiel. V meste Mesa, v Arizone, „sa chcel cvičiť v pilotovaní viacmotorových lietadiel, ale jeho inštruktor mu radil, aby to nechal. Keď v roku 2001 začal tréning na simulácii Boeing 737 (menšie než 757 – moja vsuvka), tamojší inštruktor

hodnotil jeho prácu ako veľmi nízko pod požadovanou úroveň, „štandardom“, a odhovoril ho od pokračovania. Svoj začiatkový (? – môj otáznik) tréning skončil koncom marca 2001. Traja piloti potom pokračovali v cvičení na Floride u Huffmana.“ (25) Tým úradná Správa na túto tému končí.

Máme však aj iné informácie o jeho výcviku. Noviny New York Times 4. mája 2002 priniesli článok Jima Yardleya, v ktorom podáva svoj rozhovor s viceprezidentkou najväčšej americkej pilotnej školy PanAm International Flight Academy vo Phoenixe, Arizona, Marilyn Ladnerovou.

„Inštruktori jeho (Hanjourovej – moja vsuvka) leteckej školy vo Phoenixe považovali jeho pilotovacu zručnosť za takú biednu, ... „že spochybňovali pravosť jeho pilotného preukazu“.

Pani Ladnerová povedala, že ...“ inšpektor FAA bol v triede s pánom Hanjourom a pozoroval ho tam, hoci to nebol pôvodný dôvod, prečo tam bol“. Povedala tiež, že „phoenixskí učitelia... vyjadrili obavu, že, pretože jeho zručnosť bola taká biedna, môže ohroziť bezpečnosť letu, ak by pilotoval lietadlo komerčnej aerolinky.“

Pani Ladnerová povedala, že „inštruktori vyslovili svoju obavu slovami „nemal by si byť vo vzduchu“. ... (Hanjour) „bol úbohý študent“. „... konečne, riaditeľstvo školy pánovi Hanjourovi povedalo, že sa nebudete kvalifikovať na pokročilý preukaz“.

„Istý bývalý zamestnanec povedal, že pán Hanjour naďalej platil za výcvik na simulátore pre Boeing 737, ale že mu nezáležalo na tom, že neprejde kurzom. Povedal, že ho považovali za veľmi zlého pilota. Do dnešného dňa sa čudujem, že mohol vletieť do Pentagonu.“

Tolkoto k možnosti či nemožnosti, aby „terorista“ Hanjour pilotoval Boeing 757, ktorý údajne vrazil do Pentagonu. (31) Je zaujímavé, že Hanjourovi nezáležalo na tom, či spraví skúšku z pilotáže. Takže je na mieste otázka, načo tam bol, prečo sa „školil“, utrácal peniaze atď.? Na to, aby zanechal za sebou potrebnú stopu, podľa ktorej ho FBI a ostatní „vyšetрователи“ mohli zapojiť do teroristického scenára? Označiť ho za pilota Boeingu? Takmer s istotou sa dá odpovedať, že áno.

Nakoniec, odborné vyhodnotenie a spečatenie otázky pilotáže lietadiel Boeingov 757 a 767, údajne použitých 11. septembra – 9/11 a údajne pilotovaných verejnosťou podsunutými mladíkmi, cudzincami, „teroristami“. Tiež hodnotenie letu č. AA 77.

Vyjadrenie pilota, kapitána US Air Force (amerického vojenského letectva) a pilota spoločnosti Pan Am a United Airlines Gussa Wittenberga. Ako bojový letec uskutočnil 100 náletov (missions) a ako pilot civilných komerčných aeroliniiek za 35 rokov nalietal 30 000 hodín na lietadlách Boeing 707, 720, 727, 737, 747, 757, 767 a 777. Pán Wittenberg povedal, resp. na internete napísal:

„Pilotoval som dve lietadlá, ktoré boli použité 9/11, lety č. 175 a 93... (jedno), ktoré údajne narazilo do Južnej veže a druhé sa zrútilo v Shanksville. Neverím, že je to možné, pretože takzvaný terorista (presne tak to napísal – moja vsuvka), ktorý cvičil na Cessne 172 a potom, keď skočil do pilotovej kabíny triedy 757/767, navigoval lietadlo vertikálne, navigoval laterálne a letel s lietadlom rýchlosťou prekračujúcou o viac ako 100 uzlov (185 km – moja vsuvka) rýchlosť, na ktorú bolo lietadlo skonštruované, a spravil vo veľkej rýchlosti otáčky prekračujúce možno 5, 6, 7G (sila gravitácie – moja vsuvka), lietadlo by do slova spadlo z oblohy. Ja by som to nemohol spraviť a som absolútne presvedčený, že to ani oni nemohli spraviť. Skočiť do pilotovej kabíny a letieť ako eso je nemožné. Taká možnosť nie je ani jedna ku tisíc.“

Ohľadne letu č. AA 77, lietadlo, ktoré údajne narazilo do Pentagonu, pán Wittenberg napísal: „Lietadlo nemohlo letieť tou rýchlosťou ako povedali bez toho, aby nenastalo to, čo volajú „vysokorýchlostné zastavenie“ („stall“). „Je to zhruba sto tonové lietadlo. A lietadlo, ktoré váži sto ton zmontované, stále bude mať sto ton súčiastok a trosiek, keď narazí do budovy.“ (49)

ZÁVER: TZV. „TERORISTA“ HANI HANJOUR NEVEDEL RIADIŤ LIETADLO BOEING 757, LET AA77, ANI HO NERIADIL.

4. Ozbrojení „teroristi“ nastúpili do lietadla let čí. AA77, alebo iného?

Na túto otázku dáva odpoveď samotná oficiálna správa komisie 9/11 nasledovne: „Na predmestí Washingtonu, na Dullesovom letisku, päť mužov sa ráno o 7:15 chystalo nastúpiť na ranný let American Airlines, let č. AA77 do Los Angeles. Hani Hanjour, Khalid al Mihdhar a Majed Moqed boli podrobení CAPPS – Computer Assisted Passenger Prescreening System, čiže Pomocou počítača prvá prehliadka cestujúceho. Ďalší dvaja, bratia Hazmi boli tiež vybratí na mimoriadnu prehliadku. Letiskový kontrolór tak spravil preto, že jeden z bratov nemal osobný preukaz s fotografiou... a tiež preto, že sa mu obaja zdali byť podrozriví. Ich batožina, podaná na prepravu, bola naložená na lietadlo len potom, keď sa potvrdilo, že obaja nastúpili do lietadla.“

Všetci piati únoscovia (lietadla – moja vsuvka) prešli kontrolou na západnom kontrolnom stanovišti Hlavného letiska. Kontrolné stanovište malo televíznu kameru s uzavretým okruhom, ktorá zaznamenávala všetkých cestujúcich, vrátane únoscov, keď boli prehliadaní. Mihdhar a Moqed položili svoju príručnú batožinu na pás röntgenovho aparátu a prešli prvým detektorom kovu. Obidvaja spôsobili poplach a bolo im prikázané, aby išli na druhý detektor kovu. Mihdhar nespôsobil poplach a smel prejsť cez kontrolné stanovište. Keďže Moqed spustil poplach, kontrolór ho skontroloval ručným detektorom kovu. Touto prehliadkou

prešiel. O 7:35 Hani Hanjour položil svoje dve príručné batožiny na pás röntgenovho prístroja na tom istom kontrolnom stanovišti a prešiel bez spôsobenia poplachu cez detektor kovu.

O chvíľu neskôr Nawaf a Salem al Hazmi prišli k tomu istému stanovištu kontroly. Salem al Hazmi nespôsobil poplach pri prvom i druhom detektore, preto bol prehliadnutý ručným detektorom kovu predtým, než mohol prejsť. Naviac, jeho príručné vrece „na plece“ bolo skontrolované detektorom na výbušniny a potom prešiel. Video kamera ukázala, že v zadnom vrecku mal neidentifikovanú vec.

Správa úradnej komisie 9/11 končí túto záležitosť konštatovaním, že „... keď úrad Federal Aviation Administration (FAA) (Federálna letecká správa – moja vsuvka) neskôr vysvetľovala tieto úkony kontroly bezpečnosti, kontrolóri sa nepamätali na nič neobyčajné“.

Z uvedeného jasne vyplýva, že tzv. „únoscovia“ a „teroristi“ nastupovali do lietadla po dokonalej osobnej a batožinovej prehliadke, najmä aj detektormi kovu, a že teda nemali pri sebe, a nemohli mať, žiadne kovové nože alebo čepele na rozrezávanie obalov a papierových škatúl (box cutters), ako to luhársky tvrdí oficiálna vládna verzia.

ZÁVER: TZV. „TERORISTI – ÚNOSCOVIA“ BOEINGU 757 NEBOLI OZBROJENÍ; NEMALI PRI SEBE NOŽE, REZAČE ŠKATÚL ANI INÉ ZBRANE. (pozri dodatok č. 5)

5. Budova Pentagonu po zásahu

V tejto časti musíme zodpovedať viaceré otázky a ponúknuť čo najrealistickejšie vysvetlenia, čo nie je ľahké. Prvá očividná realita je tá, že budova Pentagonu po zásahu a dosť veľkom požiari zostala takmer neporušená. Prvé fotografické zábery dokazujú, že budova stála takmer tak, akoby do nej nebolo vrazilo žiadne lietadlo alebo hocikjaký letúň. Prvé zábery budovy po udalosti sme opísali vyššie v časti o fotografiách.

Keďže, ako som písal vyššie, verejnosť nemá a nepozná ani jeden video záznam, môžeme si len z fotografií a svedectiev urobiť mentálny obraz, resp. obrazy na spôsob filmu alebo videa o tom, čo sa v Pentagone, alebo s ním, v tom čase odohrávalo. Pokúsím sa to dať dohromady.

Prv však poukážem na istý zaujímavý **vedecký pokus**, ktorý dokumentuje to, čo mnohí, vrátane mňa, tvrdia ohľadne údajného nárazu Boeingu 757 do Pentagonu.

V americkom Národnom laboratóriu, Sandia National Laboratories (miesto neuvádzajú) urobili v roku 1988 test so stíhačkou F4 Phantom. Rýchlosťou 768 km/hod. **vrazila do betónovej steny 3,66 m hrubej**. Na videu, ktoré som veľakrát videl, aj spomalene, je záznam, zábery z pokusu, spravené z rôznych uhlov. Výsledok bol ten, že lietadlo, aj s krídlami, vniklo do steny ľahko, ako nôž do masla; prerazilo ho a o-

pačným koncom vyšli z neho nejaké trosky. Tie však už nebolo z daného uhla záberu jasne vidieť. Dôležité však bolo vidieť to, že KRÍDLA SA pri náraze NEODTRHLI od trupu lietadla, ale spolu s ním, ako celok, vnikli do múra. Keďže krídla boli (horizontálne) dlhšie než šírka betónového múra, vonkajšie časti krídiel, stále neodtrhnuté, leteli dopredu na oboch stranách vedľa múra.

Pozri tiež svedectvo, názor leteckého odborníka Johna Leara. Čo presne sa potom stalo s lietadlom, nebolo vidieť, ale takmer s istotou môžeme usúdiť, že bolo roztrieskané. Konce krídel, ktoré nevrazili do betónu, zostali asi ako väčšie kusy, viac-menej nepoškodené. Po náraze lietadla bol výbuch. Bolo vidieť krátky záblesk ohňa žltu-oranžovej farby, očividne horiaci letecký benzín, a vzápätí veľký, t.j. vysoký čierny mrak, pozostávajúci z rozbitého betónu steny, splodín paliva a neurčitých častok rozbitého a rozmetaného lietadla. Ako to vyzeralo po usadení toho mraku a čo zostalo z lietadla, nie je na videu vidieť. Skončilo skôr. Komentár vedcov bol, že „hlavná sila nárazu bola z motorov“. Poznámam, že v tomto prípade išlo o dva malé motory v zadnej spodnej časti lietadla, zďaleka nie také veľké, ako má lietadlo Boeing 757.

Každý si môže toto video ešte stále vyhľadať na internete: *YouTube, Sandia National Laboratories Rocket-sled Test F4 Phantom, 1988.*

Týmto by sme celú záležitosť nárazu Boeingu 757 do budovy Pentagonu mohli pokojne uzavrieť. Každý, kto videl toto video a pozná fotografiu Pentagonu po náraze čohosi, letúňa, do budovy, musí priznať, že v žiadnom prípade útočník nemohol byť Boeing 757. Ten je niekoľkokrát väčší ako stíhačka F-4 Phantom, má teda mnohokrát väčšiu hmotnosť a tým aj kinetickú, čiže pribojnú energiu (možno aj desaťkrát). Boeing má dva obrovské, 5 až 6 ton ťažké, ocelové motory, ktorých náraz na hocijakú budovu musí byť zničujúci.

Ak by sme postupovali analogicky, ako ukázal tento (Sandia) test, pri náraze Boeingu 757 do Pentagonu rýchlosťou, akú mal F4 Phantom, z predného (z vonku) prstenca E by nezostal v mieste a okolí nárazu ani „mastný flak“, iba kopa sutiny a zničené by boli prinajmenšom aj ďalšie dva prstence, C a D, ak nie aj ďalšie.

K tejto záležitosti uvediem **technické údaje lietadla Boeing 757**, získané cez internet od spoločnosti Boeing. Boeing 757-200:

Zaokrúhlené, váha 115 až 123 ton;

- dĺžka: 47,3 m; rozpätie krídiel: 38 m; krídla sú asi v strede, v polovici dĺžky lietadla, teda asi 23,5 metrov od nosa lietadla;
- výška lietadla aj s chvostom: 13,56 m;
- priemer trupu 3,96 m, výška trupu 4 m; dĺžka od spodku motorov po vrch trupu 5,5 m;

- vzdialenosť medzi motormi od stredu motorov je 16,3 m; vzdialenosť motorov z kraja po okraj: 18,5 m;
- dva motory Rolls Royce. Každý motor váži asi 6 ton a výška jeho nasávacieho otvoru je 2,2 m, veľkosť – priemer motoru v strede je 2,5 m. Motory sú z najlepšej ohňovzdornej titánovej ocele (zliatiny), ktorá sa topí pri 3 286 stupňoch C. V nich počas letu prebieha úžasná horenie. Rýchlosť je od 460 km pri pristávaní po 960 km počas letu.

Keď som pred desiatimi rokmi písal o **zázrakoch v Pentagone**, uviedol som tri, ale tu spomeniem len dva faktory. Pouličné lampy pred Pentagonom, ktoré stáli a stoja pred miestom, do ktorého vrazil letúň, boli nepoškodené, nepolámané. Vtedy som nevedel, že letúň priletel k budove nie kolmo, ale sprava, šikmo, asi v 45 stupňovom uhle k priecheliu budovy. Dnes vieme, že v tej trase naozaj boli polámané, poválané, niektoré stĺpy pouličného osvetlenia. Ale to nie je podstatné. Fakt je, že nejaký letúň k Pentagonu priletel a pováľal to, čo mu stálo v ceste, teda stĺpy pouličných lúčov. Iná je záležitosť stavebného zariadenia, konkrétne, štyroch bubnov elektrických káblov, stojacich niekoľko metrov od Pentagonu, ktoré som už vtedy uviedol v rukopise, a ktoré aj teraz slúžia ako jeden z dôkazov, že do Pentagonu nevrazilo žiadne veľké lietadlo, menovite Boeing 757.

Pozrime sa na stav poškodeného priečelia – fasády Pentagonu. Nebudem opakovať to, čo je už napísané vyššie, v časti *Fotografie a videá*, na ktorú odkazujem.

Trávnik síce nie je budova, ale k nej funkčne patrí. Začnem s ním aj preto, že v tomto kriminálnom prípade zohráva určitú rolu a poukazuje na kriminálne konanie zúčastnených oficiálov. Podľa oficiálnej verzie udalostí, inkriminované lietadlo Boeing 757 v poslednej fáze letu k budove Pentagonu horizontálne narazilo do trávnikára a urobilo 69-metrovú dieru v ňom. Aj správa ASCE uvádza, že „ľavý motor narazil na zem“. Oficiálna verzia má len jednu chybičku, totiž, že všetky fotografie, a je ich niekoľko, celkom jasne dokazujú, že **trávnik bol nepoškodený**, bez najmenej známky nárazu hocičoho, bez akejkoľvek diery, ryhy, ba v takom stave, ako niekto napísal, žeby sa na ňom dal hrať golf. Očividne, tohto si bol vedomý aj minister obrany Rumsfeld, ktorý ihneď nariadil trávnik zasypať hrubou vrstvou štrku a piesku, čo je dokumentované na fotografiách. Z nákladného auta tam sypú štrk, ktorý buldozér rozhrňa. Išlo, resp. ide o ďalšiu vyloženú lož zo strany oficiálnych činiteľov a médií, ktoré túto lož rozširujú. Zo strany oficiálu, vrátane Rumsfelda a všetkých zúčastnených na zakrývaní trávnikára, ide tiež o spáchanie **trestného činu úmyselného zahladzovania stôp**, resp. marenia vyšetrovania trestného činu.

Kto sa pozrie na fotografiu budovy Pentagonu ihneď po náraze čohosi do budovy, nevedel by povedať, z čoho je budova zadymená; čo sa vôbec stalo. Veľmi dlho a pozorne by musel hľadať miesto, ktoré by naznačovalo, že niečo vrazilo do budovy. Čo sa týka začmudení budovy, nám už známy odborník vojenstva Pierre Henri Bunel napísal, že to nie je typické zadymenie z bežného požiaru, nie hustý olejový povlak z ohňa uhľovodíka, teda z benzínu. Tento názor môže podporiť skutočnosť,

že veľký oheň tmavočervenej farby, o ktorom sme pojednali vyššie, pri analýze piatich video obrázkov, nebol podľa Bunela spôsobený horením leteckého benzínu, ale explóziou výbušniny. Ako vidieť na poslednom, piatom, video obrázku, tento rozsiahly oheň sa šírila smerom hore a tiež dolava a zasiahol dosť veľkú časť fasády budovy.

Prízvukujem, že oheň po výbuchu sa šírila smerom hore a nie smerom dolu, ako to bolo v prípade ohňov na budovách WTC v New Yorku. Tam horel benzín, ktorý stekal dolu, preto sa oheň šírila smerom dolu. Pri Pentagone to však bolo opačne, kde sa oheň šírila po výbuchu výbušniny smerom hore. To potvrdzujú experti vojensko-požiarnicko-fyzikálnej vedy a praxe. To, naisto, mohlo spôsobiť zadymenie tej časti budovy, ktorú vidíme na fotografii. Lebo, ináč, v budove v tej chvíli nevidno žiadny väčší oheň, ktorý by to bol mohol spôsobiť. Z málo okysličeného požiaru vidieť kúdoly čierneho i šedého dymu nad vnútornou a zadnou východnou časťou Pentagonu.

V miestach nezakrytých dymom môžeme vidieť, **kde a ako bola budova poškodená**. Predovšetkým ide o miesto nárazu letúňa do budovy, približne v strede celého neskoršieho „veľkého“ otvoru vo vonkaj-

šom, „E“ prstenci Pentagonu. Letúň mal vraziť do Pentagonu na prízemí a poschodia nad ním, teda prvého poschodia. Spravil diery dosť pravidelného obdĺžnikového tvaru veľkosti najviac asi 5,5 – 6 m horizontálne a asi 7 – 8 m vertikálne. Táto diera má vo viditeľnej hornej položici, možno aj v dolnej (tú pre vodu hasičov nevidieť), uprostred akýsi predeľovník, pilier. Síce poškodený, ale je tam. Bol aj oficiálne viacerými potvrdený. Okrem tohto „hlavného“ otvoru sú na prízemí diery, otvory v murive obidvomi smermi. Celková dĺžka neskôr viditeľného na-

búraného, resp. poškodeného muriva fasády na prízemí je najviac asi 27 – 28 metrov, skôr menej. Ale na presnej dĺžke veľmi nezáleží. Na ľavej, severnej strane fasády je viditeľný asi 5 metrový otvor, a rovnako tak aj na opačnej strane, hoci tento pre dosť hustý dym na prvých fotografiách nevidieť. Tieto otvory, s vyššie uvedenou výnimkou „hlavného otvoru“, nepresahujú úroveň prízemnia.

Na prvom poschodí, hneď vedľa hlavnej diery vpravo, je vidieť tri okná ešte stále v rámoch, aj s kovovým predeľovníkom na otváranie okna; ale nevidno, či je sklo rozbité. Na ľavej strane, hneď vedľa „hlavnej“ diery, vidieť dve nepoškodené okná s nerozbitým sklom. Túto najspodnejšiu časť budovy nie je dobre vidieť pre prúdy vody požiarnikov a hustý dym. Jedna fotografia ukazuje aj okno vľavo, hneď vedľa diery. Táto časť budovy, od prvého poschodia hore, sa nezdá byť veľmi poškodená.

Hneď nad „vstupnou“ dierou, na druhom poschodí, vidieť rad ôsmich nepoškodených, nerozbitých okien, čo je dokázané z toho, že na ich sklách je biela pena hasiaceho materiálu. To je najlepšie vidieť na zväčšenej fotografii, na ktorej sú nad dierou tri nerozbité a bielou penou zafrkané okná. Rovnako tak, na najvyššom viditeľnom, treťom poschodí, sú nepoškodené okná.

Na doplnenie obrazu o stave priečelia, fasády Pentagonu, resp. nemožnosti to zistiť priamym, osobným pozorovaním, opäť odcitujem pasáž z nám už známej správy kvázi úradných vyšetrovateľov z ASCE o odolnosti, výkonnosti („performance“) budovy Pentagonu:

„Pretože trosky boli odstránené pred podrobnou inšpekciou, tím nemohol špecificky určiť úroveň a rozsah škody v tejto oblasti budovy... Žiadna časť fasády v zrútenej časti nebola prístupná inšpekcii.“

„Vonkajší pilier na prvom podlaží (prízemí – moja vsuvka) na čiare 9 zostal na mieste, zvyšné z vonkajších stĺpov, južne, k pilieru 11, zo zrútenej časti zmizli.“ „Vonkajšia časť budovy preukázala jasný dôkaz extenzívneho ohňa vo vnútri budovy. Vápencová fasáda bola začieraná dymom viac ako 200 stôp (60 m – moja vsuvka) smerom na sever (dolava – moja vsuvka) od miesta nárazu.“

Asi po dvadsiatich minútach, teda asi o 10:00 hod. sa časť budovy z ľavej, severnej strany zrútila dovnútra. Tým sa zakryl pohľad na zasiahnuté a poškodené priečelie budovy a znemožnilo sa v tej časti akékoľvek ďalšie pátranie dovnútra budovy, vyšetrenie presného miesta nárazu a ostatných dôležitých skutočností. Určite to mnohým veľmi poslúžilo, iným sťažilo, až znemožnilo, pátranie. Či sa táto časť budovy zrútila v dôsledku poškodenej statiky budovy, alebo z iného inžiniersko-technického dôvodu, alebo „bola zrútená“, čiže zrútili ju úmyselne vojenski technici, zatiaľ nevieme, lebo vojaci mlčia ako ryba. Každopádne, malá, najviac 6 metrová diera v Pentagone, s troškou dymu, z propagačného hladiska nevyzerala veľmi atraktívna, ohromujúca. Dvadsaťjeden metrová, so spadnutým murivom a strechou, pôsobila omnoho dramatickejšie.

V prvom rade predsa išlo o psychologický efekt, ktorý sa mal pretažiť do horúckovitého, fanatickeho patriotizmu a bojovej nálady. Čo je nanajvýš podivné, je skutočnosť, že na ľavej strane, severnej, sa budova prstenca „E“ prelomila takým krásnym, čistým a efektívnym spôsobom, akoby celú budovu prerezala nejaká super účinná píla alebo zázračný nôž. Celá tá strana je hladká a neporušená, akoby sa tam celá budova zošmykla po masle. Ukážka architektonického, staviteľského alebo demolačného majstrovstva. Samozrejme, že po takomto krásnom chirurgickom zákroku – reze, sa budova aj so strechou zosunuli na odrezanej strane a spadli ako domček z karát. Podarilo sa mi zistiť, že už

asi dvadsať rokov existuje pomerne jednoduchý spôsob, ako to spraviť. „Linear Cutterom“ (čiže lineárnym rezačom), výbušninou, ktorej jeden výbuch rozreže 60 cm železa alebo betónu. Na rozrezanie 1 metra železobetónovej podlahy alebo stropu je potrebné 300 kg tejto výbušniny. V Amerike to vyrába spoločnosť Accurate v meste Spring, v Texase. Bežne sa používa pri demoláciách a „úpravách“ budov. Je zaujímavé, že táto časť Pentagonu sa zrútila presne tam, kadiaľ vedie podzemný tunel z budovy von, pred Pentagon, k heliportu, čiže k vrtuľníkovej stanici. Žeby páni z Pentagonu boli výbušnami, pod zemou, tesne popri „zlomovej čiare“ vedľa tunela, tak pekne „odrezali“ tú časť budovy? (10)

Takže zrútením časti „E“ prstenca vzniklo prepadlisko, väčšia a dramatickejšia diera, otvor v budove Pentagonu: Možno by tadiaľ už mohlo prejsť aj nejaké menšie lietadlo, ale nie Boeing 757. Najprv však dám **presné údaje** rozmerov príslušného miesta Pentagonu: Šírka budovy prstenca je, podľa oficiálnej správy ASCE o stave budovy Pentagonu, 18:28 m. Medzi prstencami „E“ a „D“ je dvojitá jednoposchodová budova, každá hĺbky, resp. šírky, presne 4,6 m, tiahnuca sa v celej dĺžke prstencov. Celé „veľké“ prepadlisko, merané na priečelí vonkajšej strany budovy, meralo najviac asi 20 – 21 m. Niektoré zdroje uvádzajú len 15,5 m. Presnosť tohto rozmeru vôbec nie je dôležitá. Čo sa však v literatúre, ani inde nespomína je to, že uvedený rozmer poškodenej časti budovy sa vzťahuje len na jej prednú časť. Ďalej do vnútra prstenca sa šírka zbúraniska na pravej, južnej, strane diagonálne, či skôr oblúkovite, postupne znižuje. V hĺbke budovy, asi po 16 metroch (z osemnástich) smerom od priečelia do vnútra prstenca „E“, je diera, t.j. zničená časť budovy, nie širšia ako asi 8 – 10 metrov.

Tam, v zadnej časti prstenca, boli celkom zničené len dve horné poschodia. Druhé poschodie bolo síce ťažko poškodené, ale nie celkom zničené. Na fotografii, urobenej po odpratání sutín, jasne vidieť časť podlahy druhého poschodia, jedno okno, veľmi poškodené a vyklonené doľava, a vpravo rozbité časti muriva najzadnejšej steny budovy prstenca. Prízemie a prvé poschodie stoja nezburané, ale z fotografie je ťažko usúdiť, či ide ešte o zachovalú zadnú časť budovy prstenca, alebo už o vyššie spomínanú dvojitú jednoposchodovú budovu v priestore medzi prstencami. Keďže obidve podlažia sú tmavé, bez okien, domnievam sa, že ide o obidve, čiastočne o zvyšok z prstenca „E“, opísaný vyššie, a za ním o zadnú jednoposchodovú budovu.

V každom prípade však **vidieť, že tam, ani na prízemie, ani na prvé poschodie, nevrátilo žiadne veľké lietadlo**, ako Boeing, keďže na obidvoch podlažiach stoja síce poškodené, ale nezničené, nezrútené piliere. Teda, čokoľvek vrazilo do Pentagonu, nemohlo do budovy preniknúť hlbšie ako 16 – 17 metrov, lebo ďalej tam stojí nezničená ba-

riera. Čo a ako zničilo horné tri poschodia prstenca „E“ a poškodilo piliere na prvých dvoch podlažiach, nie je verejnosti známe. Môžu to vedieť len osnovatelia a vykonávatelia tohto zločinu. O tomto aspekte veci sa veľa nevie a takmer vôbec nepíše. (10) (29) (3)

Oficiálna verzia tvrdí, že všetky piliere boli zničené alebo poškodené buď priamym nárazom lietadla, ktoré vniklo do Pentagonu, alebo následkom vzniknutého požiaru v budove. Oficiál preukazuje (a možno mu v tomto ohľade veriť), že zničené alebo poškodené piliere sa nachádzajú vo všetkých troch poškodených prstencoch, budovách, od „E“ cez „D“ po „C“, v priestore, resp. na ploche úzkeho vejára, smerujúceho šikmo sprava doľava, z pohľadu z priechlia budovy. Vejár je rozťahnutý tak, že pri vonkajšom prstenci „E“ je otvorený a v prstenci „C“ najužší, resp. zatvorený. Totiž, až tam, do prstenca „C“, vraj vniklo lietadlo, Boeing 757. Svojím nosom z nekovovej, krehkej (umelej) hmoty údajne preniklo všetkými stenami troch budov – prstencov až za posledný múr prstenca „C“, v ktorom spravilo okrúhlu dieru o priemere vyše dvoch metrov, o ktorej bolo pojednané vyššie. Iní (Popular Mechanics) absurdne tvrdia, že to spravilo koleso z podvozku.

Tvar a smer tohto vejára zničených alebo poškodených pilierov bol pre plánovačov a vykonávateľov zločinu 9/11 dôležitý z toho hľadiska, že údajný Boeing, resp. iný stroj, sa podľa plánu priblížil a vrazil do Pentagonu sprava v 45 stupňovom uhle. Pred Pentagonom narazil na niektoré stĺpy pouličného osvetlenia, ktoré povalil na zem. Podľa oficiálnych grafov a literatúry, strhnutých alebo poškodených bolo päť stĺpov lúčov. Toto však nie je podstatná ani dôležitá záležitosť, preto sa ňou nebudem bližšie zaoberať.

6. Velavravné usvedčujúce piliere

Kde a prečo zmizli stĺpy / piliere budovy? Túto otázku sa pokúsím, aspoň čiastočne, zodpovedať. Začnem vlastným objavom. Totiž, na jednej fotografii, verejnosti dostupnej, jasne vidieť dieru na prízemí vľavo, severne od miesta hlavného nárazu do budovy. Murivo v rozsahu asi jednej miestnosti, konkrétne, pod dvomi oknami prvého poschodia, chýba. Vidieť čiernu dieru, ale aj dva podporné, nosné piliere. Na moje prekvapenie som zistil, že ľavý pilier je v hornej tretine skrivený zľava doprava, a celý pilier je tiež nahnutý doprava, z čelného pohľadu. V hornej časti je mierne posunutý smerom von z budovy, čo na fotografii vidieť aj podľa jeho osvetlenia (svetlo-tieň).

Kladiem otázku: **Ako je možné**, že tento pilier sa ohol do opačného smeru, než z ktorého mal prísť náraz Boeingu? Aká sila pôsobila v smere posunu hmoty, piliera, odkloniac ho von z budovy?

Nejaká musela byť. Okrem tohto piliera, vpravo od neho, z pohľadu

zvonka, stojí ešte jeden, na prvý pohľad nepoškodený pilier. Fotografia je v kanadských novinách: National Post, sept. 12, 2001, str. A4. Neskôr som zistil čísla týchto pilierov, zľava: 9 a 10.

Rozobrať celý problém pilierov by vyžadovalo samostatnú štúdiu. Obmedzím sa na najpodstatnejšie skutočnosti.

Videl som na internete, a dôkladne prezrel, mnohé fotografie poškodených pilierov, a to buď publikované v správe American Society of Civil Engineers – ASCE, alebo na internetovej stránke Stevenwarran, „Pentagon Columns Blasted With Pre-Planted Explosives“, teda, „Piliere Pentagonu zničené vopred uloženými výbušninami“. Na začiatku uvediem len tolko, že oficiálne inštitúcie ASCE, FEMA – Federal Emergency Management Authority, Pentagon a iné, vypracovali správy s diagramami, kde uviedli, ktoré piliere boli celkom zničené a chýbajú,

a ktoré boli len poškodené a do akej miery. Ovšem, ako vždy v prípade zločinov 9/11, tieto správy sú čiastočne chybné, nepresné a pre nás, študujúcich tie udalosti, nespoľahlivé a účelovo zavádzajúce. Konkrétny príklad: V správe ASCE na diagrame pilierov sú piliere čís. 10, 15, 16 a 17 vyznačené ako chýbajúce, hoci ony v skutočnosti stoja, o čom sa každý môže presvedčiť zo stále existujúcich fotografií.

Na diagrame, 15. septembra 2001 predloženom verejnosti vedúcim rekonštrukcie Pentagonu pánom Eveym, som napočítal 53 poškodených, alebo údajne chýbajúcich pilierov. Toto číslo však nemusí byť celkom presné, lebo rôzne diagramy (ktoré poznám) sa líšia. Na veľmi kvalitnej fotografii na 9. strane pamfletu *The Day That Changed America*

(11) publikovanej pred viacerými rokmi, je detailný záber ľavej časti „veľkej“ diery, otvoru do Pentagonu, pred odprataním sutiny, kde podľa diagramov z troch údajne zničených a teda chýbajúcich pilierov jeden (č. 11B) je jasne vidieť ako stojaci, ani nie poškodený, druhý (č. 11A) síce trochu poškodený, vyhnutý doprava, ale stojaci, a tretí (č. 11C) tiež stojí. Neskôr boli zosilnené drevenou klieťkou, ako to vidieť na neskorších fotografiách, napr. v správe ASCE. V tých miestach je už vidieť železné podporné konštrukcie natreté na červeno.

Ďalšie tri piliere, v zadnej časti „veľkého“ otvoru (č. 11D, 12D a 13D) raz označené ako zničené, inokedy ako poškodené, sú viditeľné na fotografii. Neskôr boli vystužené drevenou klieťkou. Najočividnejšie klamstvo sa vzťahuje na vyššie uvedené štyri predné piliere č. 10 a 15 – 17. Aj takto, v relatívnych maličkostiach, klame oficiálna verzia krvavej udalosti. Aj to musí zapadať do oficiálnej propagandy.

Piliere stojace najbližšie k miestu nárazu letúňa na fasádu budovy na 14. pilieri, sú piliere č. 15 – 17. Všetky tri sú veľmi vysunuté z vertikálnej do priečnej polohy, doľava a von z budovy. Pilier č. 17 je na iných fotografiách, urobených neskôr ASCE zblížšia, zvislejší. Niektorí prívrženci oficiálnej verzie túto skutočnosť popierajú alebo zahmlievajú a tvrdia všeličo možné, napríklad, že sa nejedná o piliere, ale z vyššieho poschodia uvoľnené a spadnuté podlažné trámy a podobne. To je však v rozpore aj so samotným nálezom vyšetrujúcich inžinierov z ASCE. Prečo by však uvoľnený a spadnutý trám z podlažia vyššieho poschodia spadol zrovna do vertikálnej alebo diagonálnej polohy a nezrútil sa horizontálne rovno na zem, asi nevedia vysvetliť. **Oni všeličo nevedia vysvetliť.** Poškodené, ale nezničené piliere budovy Pentagonu totiž stavajú zástancov oficiálnej verzie do veľmi neprijemnej situácie. Podľa nich piliere boli poškodené, pokrivené, polámané a niektoré zničené v dôsledku nárazu lietadla, Boeingu, ktorý celý prenikol do vnútra Pentagonu a narobil tam známe škody. To sa tvrdí aj v Správe ASCE.

V oficiálnych publikáciách, v správach ASCE a FEMA, sú kvalitné fotografie poškodených pilierov, ktoré detailne preukazujú miesto (na nich) a spôsob ich poškodenia. Z mnohých uvediem niekoľko, ktoré sú viditeľné zvonka, od priečelia budovy. Väčšina pilierov je skrytá vo vnútri budovy, resp. budov – prstencov. Piliere boli rozdielne očíslované vyšetrovacou organizáciou ASCE a vládnu agentúrou FEMA, ktoré uvediem v zátvorke. Prvý pilier zľava, č. 17A (4924) alebo (4970) (zdroj informácie nie je v tom jednoznačný) je poškodený celkom hore, pri stope podlažia, ktoré je tiež poškodené. Jasne vykazuje „zoškrabnutý“ povrch na obvode piliera, stratu betónu, akoby ho obžral bobor, existenciu uvoľnenej vystužujúcej ocele v pilieri a tvar poškodenia, ktoré vojenský odborníci jednoznačne pripisujú tvarovanej (plastickej)

výbušnine. Vedľa je stĺp č. 18 AA (4971) odtrhnutý od stropu zničeného podlažia, vyklonený z vertikálnej polohy von z budovy, oblúkovite **ohnutý smerom von z budovy** a v hornej tretine poškodený. Dolná časť piliera nad ním je tiež poškodená. Vedľajší, č. 19A (4969), na prvom poschodí, je tiež vyklonený doprava a von z budovy, **proti smeru údajného nárazu letúňa**.

Keďže oficiálna verzia, propaganda, tvrdí, že piliere boli poškodené buď nárazom lietadla alebo požiarom, alebo obojím, po zhladnutí stavu týchto vonkajších, priečelných pilierov, aj pilierov v lavej časti, č. 9 a 10, ktoré v žiadnom prípade nemohli byť poškodené nárazom, sa pýtame:

Akýže požiar zúril vonku, na fasáde budovy, ktorého údajne vysoká teplota poškodila alebo zničila betónové, konštrukčnou ocelou vystužené piliere? Odpoveď: Žiadny.

Nebolo tam vidieť žiadny veľký požiar, ktorý by mal také následky, ako sa nám to snaží nahovoriť propaganda a propagandou zverbovaní inžinieri ASCE. To dokazuje celý rad fotografií, napr. skvelá fotografia ešte nezničenej fasády Pentagonu s dvomi hasičskými autami striekajúcimi tenučké prúdy vody do takmer neexistujúceho ohňa

Čo oficiálna verzia – propaganda nezdôrazňuje, ale čudne zamlčuje, je pozoruhodný a nanajvýš dôležitý fakt, že všetky zničené (chýbajúce) alebo poškodené piliere, sú na diagramoch vyznačené len na prízemí a prvom poschodí budovy. Skutočnosť je taká, že v diagramoch nezverejnené zničené alebo poškodené piliere sú aj na vyšších poschodiach, najmä na pravej, južnej strane „veľkej“ diery, teda tam, kde ani oficiálna verzia netvrdí, že vrazilo lietadlo. Keď už, tak maximálne do prvého poschodia.

Vynikajúce fotografie ASCE v jej publikácii na stranách 25 a 27 preukazujú a dokazujú nasledovné: Na línii č. 17 v prednej časti zbúraniu, na čiare „A“ (paralelne s fasádou) sú piliere poškodené na prvom poschodí hore pri strope, na 2. poschodí na obidvoch koncoch, ale málo. Na treťom a štvrtom poschodí piliere chýbajú, očividne boli zničené, tak ako aj stropy a podlahy. V zadnej časti zbúraniu, na čiare „B“ (paralelne s fasádou) sú piliere poškodené na všetkých troch horných poschodiach (prvé na fotografii nevidieť) a to na oboch koncoch, pri podlahách a stropoch, ktoré boli zničené. Posledná, mne známa, fotografia FEMA, pilier č. 4826, ktorý sa nachádza na treťom podlaží, t.j. druhom poschodí, bol poškodený na obidvoch koncoch, teda aj pri podlaží tretieho poschodia.

K otázke pilierov načim ešte dodať, že na diagramoch sú vyznačené piliere 7D a dva piliere č. 11E, stojace vedľa seba, ako poškodené, ale nie zničené, zbúrané. Tieto stoja v strede nám známeho vejára, kadiaľ mal prechádzať Boeing z predného prstenca „E“ až po tretí prstenec „C“.

Ako mohol prejsť cez tieto v ceste mu stojace piliere a nezničiť ich, nezrútiť, by zostalo záhadou, keby sme nevedeli, že celá oficiálna verzia pentagonskej tragédie je lož. Ďalšia zaujímavá, veľmi dôležitá skutočnosť, tiež vyznačená na diagramoch, je tá, že v priestore obdĺžnikového tvaru, medzi piliermi č. 5 a č. 7 a čiare, písm. E. a písm. G, bola PODLAHA VYMRŠTENÁ hore, čo potvrdzuje údaj na samotnom diagrame.

Ako sa to mohlo stať?

Očividne, len silným výbuchom zdola hore. Toto v žiadnom prípade nemohlo spraviť žiadne lietadlo, ani žiaden letúň, pohybujúci sa horizontálne dopredu. Tento výbuch takmer istotne poranil a zabil ľudí.

Celú záležitosť pilierov skončia dve poznámky.

Ak by Boeing, alebo hocijaký letúň, smeroval od fasády budovy sprava doľava, bol by musel na ľavej strane aspoň nejako zasiahnuť aj prvé poschodie. Ako z fotografií vidieť, tam nedošlo k takmer žiadnym škodám, a všetky tam stojace piliere zostali nepoškodené, čo dokazuje aj fotografia na 26. strane správy ASCE.

Konečná poznámka sa týka tvrdenia oficiálnej propagandy, že na pravej, južnej strane „veľkej“ diery medzi piliermi 18 až 20 je fasáda poškodená preto, lebo tam udrelo pravé krídlo Boeingu. Ako bolo už pojednané vyššie, to je nezmysel. Viditeľný stav priečelia budovy po náraze jasne dokazuje existenciu viacerých nezničených okien na pravej strane od „malej“ diery, teda miesta nárazu, čo by bolo vylúčené, keby tam bol vrazil Boeing alebo jeho časť, teda pravé krídlo spolu s obrovským, ťažkým motorom. Na fasáde by musela zostať horizontálna „jazva“, aspoň čiastočne zodpovedajúca veľkosti a tvaru krídla a pravého motora Boeingu. Nič také tam však vidieť nie je. Na druhej strane však propagandisti, vrátane ASCE, zas tvrdia, a ASCE má k tomu aj schematický výkres, že krídla Boeingu sa pri náraze do budovy roztrieštili na kúsky, teda do fasády by boli mohli udierať len malé kúsky, malej váhy s nízkou kinetickou energiou, neschopnou spôsobiť škody, o ktorých hovoria a píšú oficiálni propagandisti.

Toto jasne **svedčí o tom, že celá vec s ničením pilierov bola dopredu profesionálne premyslená, pripravená** a v pravej chvíli vykonaná. Je to veľmi silný nepriamy dôkaz o činnosti teroristov priamo v budove Pentagonu, v tých častiach budovy, do ktorých Boeing 757, ani iný väčší letúň, v žiadnom prípade nemohol vniknúť a nevníkol, teda piliere nepoškodil a nezničil. Aj najväčší skeptik, ktorý videl, alebo uvidí fotografie týchto pilierov, uzná, že miesto poškodení v budove, ale aj na pilieroch, tvar a rozsah týchto škôd, nemôže byť následkom nárazu lietadla, ale dielom odborníka pracujúceho špeciálnou metódou a účinnými prostriedkami, takmer istotne s výbušninou a horľavinou.

Otázka nosných, konštrukčných pilierov budovy Pentagonu nie je formálna, a už vôbec nie banálna.

- Pre oficiála, americkú vládu a všetky jej zložky, najmä ozbrojené sily, a ich obrovskú a neutíchajúcu propagandistickú mašinériu sú zničené a poškodené piliere dôkazom, že do budovy Pentagonu vrazilo lietadlo Boeing 757 a že celá oficiálna verzia únosu lietadla, so všetkými následkami, je pravdivá.
- Pre kritikov tejto verzie, pre hľadačov pravdy, pentagonské zničené a poškodené piliere znamenajú pravý opak. Sú dôkazom, že oficiálna verzia je nepravdivá, je lož.
- Násilím poznačené piliere v Pentagone sú „dymiacou pištoľou“, ktorá odhaľuje a usvedčuje pravého a jediného páchatela tohto ohavného zločinu, masovej vraždy a ostatných hrôz 9/11, a tým sú americké vládne inštitúcie a sily.

Výbuchy v budove Pentagonu

V tejto súvislosti oboznámim čitateľa s poznatkami a svedectvom poprednej americkej novinárky a bývalej vládnej pracovníčky Barbary Honeggerovej, spomenutej už vyššie. Pani Honeggerová, M. S., Magisterka vied, bola (je?) seniorskou novinárkou vojenských záležitostí na Národnej postgraduálnej škole (1995 – dodnes?) Univerzity vied, technológie a národnej bezpečnosti (amerického) Ministerstva národnej obrany. Bola špeciálnou asistentkou asistenta prezidenta USA a analytička politiky Bieleho domu. Je autorkou mnohých dôležitých politických a štátnych dokumentov – analýz, napr. Irangate. V rokoch 2004 a 2005 bola povolaná ako vedec – analytik na dve zasadania Občianskej Veľkej poroty vo veci 9/11 konanej v Los Angeles. Väčšinu nasledujúcej informácie a analýzy vydala ako odborné svedectvo na konferencii *Pravda o 9/11*, konanej na Americkej univerzite vo Washingtone, D. C. v júli 2005. Podávam to vo veľmi skrátenej forme.

V zasiahnutej časti budovy Pentagonu boli viaceré na baterku fungujúce **hodiny**. Tieto zastali medzi 9:31 a 9:32 hod. následkom násilnej udalosti, skoro istotne výbuchu bomby, alebo bômb, vo vnútri budovy a / alebo v nákladnom aute alebo privesnom vozíku stavbárov, zaparkovanom vonku pri západnej fasáde. Internetová stránka amerického námorníctva, US Navy, má (mala?) fotografiu hodín, ukazujúcich čas, kedy v dôsledku výbuchu zastali: 9:31:40. V Smithsonian Institute vo Washingtone visia na stene elektrické hodiny, ako časť národnej výstavy o 9/11, ktoré viseli na stene budovy vrtuľníkovej stanice Pentagonu, a ktoré ukazujú čas, t.j. okamih výbuchu v Pentagone: 9:31:30. (40)

Tento čas je veľmi závažná skutočnosť pre posudzovanie celej záležitosti. Associated Press najprv oznámil, že Pentagon bol poškodený bombou uloženou v nákladnom aute. Armádna zamestnankyňa April Gallop, preverená na stupeň „prísne tajné“ povedala, že jej náramkové hodinky zastali presne o 9:30 hod., a že tieto hodinky drží v trezore ako dôkaz. Dokument štátnej inštitúcie FAA, „Executive Summary Chronology – September 11, 2001“, zaznamenáva čas 9:32 hod. Dánsky minister zahraničia Per Stig Moller, ktorý bol vtedy vo Washingtone, počul výbuch a videl, ako sa z budovy Pentagonu dvíha dym. Ihneď sa pozrel na hodinky, ktoré ukazovali 9:32. (Prosím, zapamätajte si tento čas, pretože sa k nemu vrátíme.)

27. augusta 2002 generálny prokurátor Alberto Gonzales jasne prehlásil štátnemu tajomníkovi (ministrovi) námorníctva, že Pentagon bol zasiahnutý o 9:32. Armádny kontrolór (audítor) z Ft. Monmouth, New Jersey, ktorý bol v tom čase v južnej časti Pentagonu, počul výbuch a cítil, ako sa budova zatriasla. Povedal, že stovky spanikovaných zamestnancov Pentagonu bežalo vedľa neho po chodbe... a kričali „bomby“ a „vybuchla bomba“. Očití svedkovia zo západnej časti Pentagonu hlásili, že výbuch spôsobil to, že okná sa najprv vyklonili von z budovy a až potom dnu. Dokonca aj minister obrany Rumsfeld, keď sa ho Sam Donaldson z televíznej stanice ABC krátko po udalosti spýtal: „Čo to bolo?“, odpovedal: „Bomba? Nevieť.“

Reportérka pani Honeggerová sa rozprávala s úradujúcim tajomníkom Ministerstva obrany pre zvláštne operácie Robertom Andrewsom, bývalým príslušníkom špeciálnych útvarov Zelených baretiek. Ihneď, ako bola zasiahnutá druhá veža WTC v New Yorku, o 9:03, Andrews a jeho pobočník opustili svoju kanceláriu na druhom poschodí v južnom krídle Pentagonu a ponáhľali sa dolu, do západnej časti budovy, do Strediska protiterorizmu (CTC). Došli tam približne o 9:10 hod. Keď boli tam, v CTC, niečo silne spôsobilo, že zo stropu miestnosti začali padať dielce a dym vnikal do izby. Andrews sa pozrel na hodinky, ktoré ukazovali 9:35. Keďže však mal hodinky úmyselne posunuté dopredu, aby nemeškal na stretnutia, správny čas bol asi 9:32. Ihneď opustil miestnosť a ponáhľal sa za Rumsfeldom do jeho „Executive Support Center (ESC) – Strediska podpory exekutívy, nachádzajúceho sa oproti Rumsfeldovej hlavnej kancelárie vo východnom krídle budovy, na strane k rieke Potomac. Andrews pani Honeggerovej povedal, že „keď so svojim pobočníkom vstúpil do chodby vnútorného okruhu západnej časti budovy (Pentagonu), „museli sme prekračovať mŕtvolky, aby sme sa dostali do vnútorného dvora“ (cez ktorý išli k Rumsfeldovi). Poznámka: Toto sú posledné dva okruhy bližšie k centru budovy, než je najvnútornejšia diera urobená v Pentagone toho rána, nech by to bolo hocičím“. Toľkoto pani Honeggerová. (39) Aj „poznámka“ je pani Honeggerovej.

Dôležitý je dokonale presný čas udalostí. Bol Pentagon zasiahnutý a poškodený o 9:37:46, ako sa uvádza v oficiálnej správe Komisie na strane 26, alebo skôr, už asi o 9:32? *Poznámka:* Pôvodne oznámený čas bol až 9:43, ale to sa ukázalo ako absolútne neprijateľné. Ak sú vyššie uvedené svedectvá, menovite internetovej stránky US Navy, hodín v Smithonian Institute, dokumentu FAA, pracovníčky Pentagonu April Gallopovej, dánskeho ministra Pere Stiga Mollera, generálneho prokurátora USA Alberta Gonzalesa, tajomníka Ministerstva obrany Roberta Andrewsa a nemenovaného dôstojníka z Ft. Mammoth pravdivé, **Pentagon** bol najpravdepodobnejšie **napadnutý** a poškodený, s následkom smrti mnohých pracovníkov v budove, **o 9:32, teda asi päť minút pred nárazom neznámeho letiaceho objektu**, „letúňa“, do budovy. Keďže išlo o obrovský výbuch alebo rýchlo po sebe nasledujúce výbuchy, táto skutočnosť jasne preukazuje pôvod a charakter poškodených a zničených pilierov v budove, ako o tom bolo pojednané vyššie.

Keďže tu píšem **o ľudských stratách**, obetiach, musím poznamenať, že o nich sa v literatúre, ani v oficiálnej propagande, veľa nehovorí a nepíše. Je to akési tabu.

Niektorí to vysvetľujú ako vyjadrenie úcty obetiam a zachovanie súkromia ich príbuzných. Môže však byť aj iný dôvod. Videl som, a mám v archíve, niekoľko verejnosti prístupným, otrasných fotografií zahynuvších ľudí. Z fotografií vidno, že vo vnútri budovy išlo o veľký požiar s veľmi vysokou teplotou. Či to bol „obyčajný“ požiar, aký sa bežne vyskytuje, alebo požiar spôsobený zvláštnym spôsobom a špeciálnymi prostriedkami, napr. napalmom alebo špeciálnou výbušninou, napr. tzv. „hollow chrge“, „dutý náboj“, o ktorej píše vojenský odborník P. H. Bunel v knihe Th. Meyssana, neviem posúdiť. (34)

Nikde som nečítal ani nepočul o pohreboch konkrétnych ľudí z Pentagonu a najmä údajných cestujúcich v predmetnom lietadle Boeing 757, let AA 77. V čase bezprostredne po útoku na Pentagon novinári neboli pripustení bližšie, nemali prístup k budove alebo k obetiam. Ako píše novinár Th. Meyssan, „reportéri sa museli uspokojiť s filmovaním vriec s mŕtvolami“. (9) Obzvlášť zaujímavá a nanajvýš kontroverzná je otázka cestujúcich a posádky v predmetnom lietadle a ich pozostatkov, **čo zostáva úplným tajomstvom**.

K otázke tohto a ostatných letov sa vrátim súhrnne v ďalšom texte.

V tejto súvislosti treba poukázať na jedno ďalšie očividné klamstvo, obsiahnuté v oficiálnej správe vyšetrovacej komisie. Na strane 27 sa píše: „Bolo 9:34 hod. Toto bolo prvé upovedomenie ozbrojených síl („military“), že (let) American 77 sa stratil, a stalo sa to (upovedomenie – moja vsuvka) náhodne... Nikto v ústredí FAA nepožiadaval ozbrojené sily o pomoc v súvislosti s American 77“. Treba vedieť, že Donald Rumsfeld bol ministrom obrany, teda civilným šéfom ozbrojených síl, štvorhviezdičko-

vý generál Dick Meyers práve zastupoval náčelníka generálneho štábu Sheltona a Jane Garvey bola riaditeľkou FAA. Títo všetci, a ďalší vysoko postavení vládni činitelia, boli v tých chvíľach v dokonalom kontakte buď osobne, alebo prostredníctvom video konferencie, ako dokazuje nasledovné vyjadrenie šéfa protiteroristických záležitostí, ktorý vtedy riadil celú vládnu akciu 9/11. Vo svojej vyššie citovanej knihe *Against all Enemies* na stranách 1 – 10 a nasl. píše: „Bolo 9:03 doobeda“ „...na prízemí západného krídla (Bieleho domu – moja vsuvka) je zabezpečené stredisko pre video konferencie. Ako som prechádzal situačnou miestnosťou, Ralph Seigler mi povedal: „Máme na linke NORAD pre konferenciu o leteckej hrozbe.“ „Ako som vstúpil do video strediska, videl som ľudí, ponáhľajúcich sa do video štúdií po celom meste: Donald Rumsfeld v obrane, generál Dick Meyers zastupujúci náčelníka generálneho štábu Sheltona... Jane Garvey, riaditeľka Federal Aviation Administration – FAA sedela na stoličke“. V ďalšom texte knihy R. A. Clarke opisuje prebiehajúcu video konferenciu. Mimo iného Jane Garvey povedala: „...máme správy o jedenástich lietadlách, odklonených od svojho kurzu alebo nekomunikujúcich, možno unesených“.

Tento text z autoritatívnej knihy jasne dokazuje, že najvyšší predstavitelia civilného letectva, FAA a ozbrojených síl, boli v kontakte a presne vedeli, čo sa robí a čo sa od nich, resp. ich útvarov, vyžaduje. Teda vyššie citované tvrdenie vyšetrovacej komisie, obsiahnuté v jej úradnej správe, je v rozpore so skutočnosťou, je zámerne klamné.

Veľmi dôležitá a závažná je tiež otázka, prečo americké vojenské letectvo nezasiahlo proti „uneseným“ lietadlám, neodvrátilo ich od cieľa alebo nezostrelilo. O tom existuje veľmi rozsiahla literatúra a iný informačný, dôkazný materiál. Celá záležitosť je zložitá a úmyselne zahmlievaná, aby sa od nej, resp. od zodpovednosti a viny ozbrojených síl a vlády odvrátila pozornosť. Jej rozbor by si vyžadoval veľa strán. Domnievam sa, že k vyriešeniu otázky pravdivosti alebo falošnosti oficiálnej verzie zločinov 9/11, aj napriek svojej závažnosti, nie je podstatná, preto ju opomeniem.

Po tejto prezentácii obrazového a svedeckého dôkazného materiálu a jeho analýze prejdime k syntéze, zhrnutiu jednotlivostí do jedného uceleného obrazu udalostí v Pentagone 11. septembra 2001. Zvolený spôsob uceleného predloženia výsledkov tohto výskumu vyžaduje, žiaľ, trochu únavné opakovanie istých informácií, údajov z textu na predchádzajúcich stranách. Čitateľ sa tu nedozvie veľa nového. Pôjde skôr len o potvrdenie a vysvetlenie určitých faktov, javov a súvislostí, takže celú nasledujúcu časť každý môže pokojne ignorovať, preskočiť.

Na druhej strane, ak niekto nechce alebo nemôže čítať všetky, mnohé, predchádzajúce strany, z nasledujúcich šiestich strán sa v skratke môže dozvedieť o celej pentagonskej tragédii.

Syntetické vyhodnotenie faktov dokumentovaných svedeckým materiálom

Svedecké výpovede budú hrať len podpornú úlohu, lebo svedkovia nesvedčili na súde, ani na žiadnom príslušnom vyšetrovacom úrade, takže sa mohli mýliť alebo úmyselne klamať bez trestných následkov.

Čo vieme z obrazového materiálu?

Veľa. Ten, kto si pozorne pozrel pokus národného laboratória Sandia s lietadlom F4 Phantom, musel vidieť, že lietadlo preniklo do 3,66 m hrubého betónového múru bez ťažkostí a že na druhom konci z neho vyletelo, nie síce v celosti, ale v určitých kusoch. Presne v akom stave, nevieme povedať, lebo nám to video neukázalo. Skončilo skôr. Zato každý mohol vidieť nielen záblesk, spôsobený vznietením leteckého benzínu, ale najmä úžasný mrak, stĺp prachu z rozdrveného betónu.

Niektorí fanatickí obhajcovia oficiálnej verzie si nás dovoľujú bala mutiť tak, že poukazujú na to, že to lietadlo sa nárazom rozbilo na mnohé malé kúsky, čo je vraj dôkaz alebo ukážka, že aj veľký Boeing 757 sa pri náraze do budovy Pentagonu roztrieštil na malé kúsky, dokonca na prach. Vraj „pulverizoval“ a neskôr sa všetok kov (alumínium) v ohni roztavil. Títo propagandisti predovšetkým nehovoria, že vonkajšie časti krídiel Phantoma sa nárazom nerozbili, resp. neodlomili, ale leteli dopredu spolu s ostatnými časťami lietadla. To ale nie je podstatné. Čo je podstatné a očividné, je to, že lietadlo Boeing 757 by v takej rýchlosti, asi 800 alebo 900 km/hod., urobilo z priečelia Pentagonu hromadu trosiek. Práve tak, ako pri pokuse Sandia, nad miestom úderu do budovy Pentagonu, by sa okrem ohňa zdvihol veľký mrak prachu z rozdrveného muriva budovy. Nič také sme nevideli.

Ďalej, ako priznávajú samotní oficiáli, také veľké a ťažké lietadlo by preniklo nie jedným, ale niekoľkými prstencami Pentagonu. Oni to dokonca dokazujú tak, že verejnosti ukazujú nám už známu okrúhlu dieru s priemerom 2,2 m v poslednej, zadnej stene prstenca „C“. Tá vraj bola spôsobená najprednejšou časťou lietadla, nosom. Zabúdajú však, že „nos“ lietadla je jeho najkrehkejšou časťou, lebo je z nejakej uhlíkovej, špeciálne vyrobenej hmoty. Nesmie byť z kovu, lebo nos lietadla slúži na elektronické účely, navigáciu a príjem radarových, rádiových a iných elektronických signálov.

Teda nos lietadla by sa bol dávno predtým, než údajne dorazil až k prstencu „C“, roztrieštil na niekoľkých, celkove aspoň piatich múroch, stojacich mu v ceste, ak nerátame nejaké vnútorné múry, priečky kancelárií a podobne. A v múre prstenca „C“ by celkom určite takú dieru nespravil, skôr by sa na ňom roztrieštil. Oficiálni propagandisti nevedia vysvetliť, prečo je tá diera dookola obhorená a okná nad ňou rozbité. Veď uhlíková časť Boeingu to predsa nemohla spraviť, vybuchnúť a rozbiť okná. Možnosť prieniku rakety a jej výbuchu na tom mieste nechcú pripustiť. O tom viac pojednám nižšie. Čiže – to je ďalšie očividné klamstvo oficiálnej verzie.

Samozrejme, tvrdenie oficiálnej propagandy by znamenalo, že viacmenej celé lietadlo Boeing 757, teda aspoň jeho trup, by musel prechádzať tromi prstencami, budovami, až po konečnú prekážku, vonkajšiu stenu prstenca „C“. Napísal som „viac-menej“, lebo si uvedomujem, že teoreticky, či skôr zázračne, by sa Boeing bol mohol v budove z väčšej časti rozpadnúť a len jeho predná časť, nos lietadla, by neporušený pokračoval vo svojej púti k prstencu „C“, aby nám, neveriacim, tam zanechal neklamný dôkaz o úctyhodnej „pravdovravnosti“ tvorcov a hlásateľov oficiálnej verzie – klamstva.

Táto verzia (lebo je ich viac) oficiálnej propagandy je o to zaujímavejšia, že oficiál sa nevie rozhodnúť, čo vlastne má tvrdiť.

- Raz hovorí, že do hneďa upečená kačica už rozvoníava na pekáči, inokedy, že kačka ešte stále behá po gazdininom dvore.
- Raz hovorí, že Boeing prešiel tromi prstencami až k poslednej stene prstenca „C“, kde spravil dieru do múru, ale o chvíľu nám zas hovorí, že celé lietadlo sa vo vnútri Pentagonu, alebo dokonca na priechlí budovy, rozbilo na malé kúsky, až na prach, „pulverizovalo“, a že z neho nič nezostalo.

Nám nezostáva nič iné, len sa zasmiať nad takou neobratnosťou v klamaní a veľkodušne im odpustiť ich nehorázne táranie.

Čo je nielen absurdné, ale aj k smiechu, je tvrdenie oficiálu, že v Pentagone sa preto nenašli žiadne väčšie, ba takmer žiadne trosky obrovského Boeingu, lebo, ako je uvedené vyššie, lietadlo celé preniklo do budovy a tam sa roztrieštilo na drobné kúsky, na prach a nič z neho nezostalo, takže z neho nemôžeme nič vidieť. Dokonca ani najmenšiu kaluž, stopu, údajne ohňom roztaveného alumínia.

Áno, milý čitateľ!

Presne toto tvrdia predkladači a obhajcovia oficiálnej verzie. Nešetria pritom námahou a veľmi usilovne svetu podsúvajú fotografie leteckých havárií, pri ktorých sa vraj lietadlá úplne rozbili a nezostalo z nich nič. Videl som zopár takých obrázkov, ale vždy tam boli nejaké trosky.

A čo vy?

Už ste videli obraz havarovaného lietadla bez najmensej trosky?

Lietadlá sú vyrobené z duralumínia. Teplota, pri ktorej sa topí aluminium, je 666 °C. K zázračnému zmiznutiu Boeingu pridám trochu fyziky. Horiaci letecký benzín, kerosén, vydáva teplotu asi 860 °C. Ale to len pri dokonalom horení, keď do ohňa, resp. horlaviny, benzínu, neporušene prichádza dostatočné množstvo kyslíka, vzduchu. Ak oheň nemá dost kyslíka, slabne a má menšiu, až ďaleko menšiu teplotu. Pri absolútne ideálnych podmienkach horenia môže plameň leteckého benzínu dosiahnuť až 1 000 °C. V budove Pentagonu očividne také ideálne podmienky pre stály prívod dostatočného množstva kyslíka neboli, čo vidieť medzi iným aj z toho, že sa z budovy valili mračná čierneho dymu. Čierny dym aj školákovi napovie, že oheň nie je silný, ale viacmenej tlie, lebo má málo vzduchu. Dohorieva.

Táto otázka, teplota horiaceho benzínu v Pentagone, je však akademická, lebo skutočnosť je taká, že tam žiadny benzín z Boeingu nebol, lebo tam žiaden Boeing nevrátil. Čo sa týka počiatočného veľkého ohňa, ohnivého kruhu alebo gule, viditeľnej na fotografii a video rámičkoch, ako aj pravdepodobne veľmi vysokého stupňa teploty vo vnútri Pentagonu, to je iná záležitosť, o ktorej pojednám neskôr. Pravdepodobne išlo jednak o výbuch, a vo vnútri budovy o možnosť použitia špeciálnych horlávín, možno napalmu. Na fotografiách, urobených už dlhšie po nabúrání budovy, jasne vidieť dost veľký požiar celkom vľavo, naproti a severne od heliportu, oproti strážnici, na všetkých poschodiach, kam žiadny údajný Boeing sa ani nepriblížil. (20) (19b)

Fyzická nemožnosť vniknutia Boeingu do vnútra Pentagonu

Teraz sa pozrieme, či do budovy Pentagonu prešlo, resp. mohlo prejsť, obrovské lietadlo Boeing 757. Jeho rozmery som už uviedol vyššie, na stranách 65–66.

Najskôr sa však pozrieme na problém nám už známych bubnov na káble, stojacich neporušene pred miestom údajného nárazu Boeingu do Pentagonu (fotografia D. Donleya). Najväčší bubon bol vysoký aspoň 1,8 metra. Vieme to z fotografie, na ktorej neďaleko bubna stojí požiar-
nik v rovnakej vzdialenosti od fotografa, ako sú bubny. Teda údajný Boeing by bol musel preletieť tieto bubny. Ak by bol letel len pol metra nad nimi, čo je takmer nemožný pilotážny výkon, tak by bol nad zemou letel vo výške najviac 2,3 m. Jednotlivé bubny stáli od budovy v nerovnakých vzdialenostiach, asi od 9 do 27 m. ASCE udáva 30 m, iní 20 metrov. Ako do dvadsiatich, najviac tridsiatich metrov vtesnané 47 metrov

dlhé lietadlo, aby pri výške pristávania 2,3 metra od zeme nenarazilo, ak nie už prednou časťou, tak krídlom alebo neskôr zadnou časťou do prekážky, bubna, vysokého 1,8 metra? A keď do neho narazilo, tak ho muselo prevrátiť a celkom určite poškodiť. To sa vzťahuje, samozrejme, na všetky tam stojace bubny. Pri vzdialenosti deviatich metrov je ten problém ešte omnoho vypuklejší.

Avšak nič také sa nestalo a všetky bubny tam naďalej stáli neprevrátené a neporušené. Takže o prítomnosti Boeingu na tom mieste možno oprávnenne pochybovať, resp. takú možnosť s určitou vylúčiť.

Podľa oficiálnej verzie Boeing vnikol do Pentagonu cez tzv. „hlavný“ otvor, diery asi v strede predmetnej časti budovy. Podľa úradnej správy ASCE náraz bol na pilieri č. 14. Ten na známych fotografiách nevidieť. Nad tým pilierom, resp. miestom, je nám známy obdĺžnikový otvor veľkosti najviac asi 6 m horizontálne a 7,5 – 8 m vertikálne. Ovšem, uprostred tejto diery stojí síce poškodený, ale predsa len stojaci pilier. Tadiaľ mal Boeing preniknúť do budovy. **Je tu však „malý“ problém** s veľkosťou otvoru a rozmermi Boeingu a jeho súčiastok. Boeing 757 od spodku motorov po vrch trupu meria 5,5 m. Keď k tomu pripočítame letovú dráhu 2,3 m od zeme (pozri stať vyššie), spolu 7,8 m, tak Boeing 757, trup, motory a všetko, sa musel „prešmyknúť“ uvedeným otvorom o 0,3 metra menším, než je lietadlo, čo však je nemožné, alebo, alternatívne, len o 0,2 metra väčším. Podotýkam, že všetky tieto výpočty sú urobené veľkoryso v prospech Boeingu. Žeby pri takom tesnom, takmer zázračnom prešmyknutí do budovy, kde rozdiel hrajú nie metre, ale centimetre, zostal ten otvor v pravidelnom tvare, hladký, bez akejkoľvek stopy po takom ozrutnom útočníkovi?

To však nie je všetko.

Ako je uvedené vyššie, v tom „zázračnom“ otvore, po tom, čo tadiaľ údajne prenikol obrovský Boeing, stojí v strede vyššie uvedený pilier. Aj najväčší hlupák však musí usúdiť, že ak mal tadiaľ Boeing prejsť, tak by bol musel ten pilier zlomiť, vyhodiť ho z miesta tak, že by po ňom nič nezostalo, žiadna stopa. To sa však tiež nestalo. Pripomeniem, že šírka trupu Boeingu, presne povedané, priemer trupu, je podľa špecifikácie výrobcu 3,96 m. Vzdialenosť z jednej strany „hlavnej“ diery, hoci širokej aj 6 m, po vyššie uvedený pilier je len 3 m. Takže nič väčšie, objemnejšie, ako 3 m, nemohlo tadiaľ prejsť bez zničenia piliera stojaceho mu v ceste. Teda ani Boeing, merajúci 3,96 m. Pri šikmom, diagonálnom náraze, ako bolo uvedené vyššie, by bol potrebný ešte väčší otvor.

Už tieto skutočnosti by stačili k vyvráteniu tvrdenia o preniknutí lietadla, Boeingu 757, do Pentagonu.

To ale stále ešte nie je všetko.

Dva obrovské motory Boeingu, každý vážiaci 5,5 ton, niektorí udávajú 6, merajúce vpredu (nasávanie) 2,2 m, v strede 2,5 m, sú od seba

vzdialené 16,3 metra, teda 8,15 metra od stredu trupu lietadla. Táto vzdialenosť, meraná od stredu „hlavnej“ diery, teda aj od stredu trupu lietadla, siaha na pravej strane od diery medzi prvé a druhé okno na prvom poschodí. Na ľavej strane k prvému oknu za konštrukčnú, tzv. spojovaciú, vertikálnu čiaru na fasáde, čo jasne vidieť na fotografii. Ak by bol Boeing letel aspoň 2,3 m nad zemou, aby motormi preletel vyššie spomínané bubny, tak spolu s veľkosťou / priemerom motorov 2,5 m, plus ich závesom na krídlach a hrúbkou krídiel nad nimi, spolu asi 1 m, by súčet týchto veličín robil asi 5,8 m. Približne v takej výške by motory, spolu s krídlami, museli vraziť do priechelia Pentagonu. To je asi na úrovni spodnej časti okien prvého poschodia. Podľa ASCE je prízemie vysoké 4,3 m. Z fotografií je však jasne vidieť, že tieto okná a murivo fasády okolo nich a pod nimi sú nepoškodené, že nič do nich nevrátilo, najmä nie motory Boeingu.

To nikto nemôže poprieť.

V krajnom prípade, ak by motory boli nejako obišli bubny, tak by ich náraz do Pentagonu mohol byť najviac o polovicu priemeru motora (2,5 m), t.j. asi o 1,25 m nižšie, teda 4,55 metra od zeme. (Horná polovica motorov je už na úrovni trupu.) To je približne na úrovni rozhrania prízemie a prvého poschodia. Takže trám deliaci tieto dve podlažia a murivo na ňom by taktiež museli niešť stopy po silnom údere viactového motora. Nič také tam nevidieť.

V týchto miestach fasády budovy aj po údajnom náraze lietadla staja na prízemí nosné piliere, vpravo od „diery“ č. 15 – 18, čo je potvrdené aj v správe ASCE; a vľavo dva piliere č. 9 a 10, opísané vyššie.

Je možné, aby do tých miest v murive Pentagonu plnou rýchlosťou vrazilo obrovské lietadlo s dvomi obrovskými ocelovými, titánovými motormi spolu s krídlami, na ktorých boli namontované, a pritom nezrútili, nezničili tie piliere?

Každý, čo len trochu rozumný a čestný človek musí povedať, že je to nemožné. Toto sú podrobné, presné, až punktičkárske predložené údaje, ktoré si každý môže overiť, prípadne vypočítať.

Teraz príde korunný svedok, dokonale usvedčujúci páchatelov tohto hrozného krvavého zločinu.

Čitateľa odkazujem na strany 67–70 tejto štúdie, kde je opísaný stav prstenca „E“. Kritický pohľad na fotografie budovy, opísané na tých stranách, utvrdzujú v tom, že čokoľvek, akýkoľvek letún vrazil na tom mieste do Pentagonu, nemohol vniknúť hlbšie, ďalej ako 16 – 17 metrov, lebo ďalej je už bariéra, nezburaná časť prstenca „E“ vo výške prvého poschodia a čiastočne aj poškodeného, ale nie celkom zničeného druhého poschodia. Za tým stojí nepoškodená, jednoposchodová budova v priestore medzi prstencami „E“ a „D“.

Tam, vpredu, vidieť tri poškodené, neskôr drevom vystužené piliere,

jeden z nich v strede otvoru, diery. Už len ten nevyložený pilier dokazuje, že tadiaľ žiadny letúň, tým menej obrovský Boeing, nemohol prejsť. Ak by sme aj pripustili pravdivosť predkladanej fantázie o náraze Boeingu do Pentagonu, tak jeho rozmery by jasne dokázali nasledovné: Boeing 757 je dlhý 47,3 m. Krídla sú asi v polovici trupu lietadla, teda asi 23 m od najprednejšej časti lietadla. Keďže nezbúraná bariéra, opísaná vyššie, je od fasády budovy vzdialená najviac asi 16 – 17 m, lietadlo by mohlo do budovy vniknúť najviac toľko. Čiže, ani po krídla, ktoré by zostali 6 – 7 metrov vonku pred priečelím budovy. Takáto situácia by však mohla nastať len vtedy, keby sa Boeing náhle zastavil pred bariérou.

To však na tejto planéte za pôsobenia platných fyzikálnych zákonov nie je možné. Teleso, lietadlo vážiace vyše sto ton, pohybuje sa rýchlosťou 800 – 900 km, má takú zotrvačnosť (inerciu) a kinetickú (pohybovú) energiu, že by ľahko prerazilo všetky tri prstence Pentagonu až po tretí „C“, ako to tvrdí oficiálna propaganda. To sa však nestalo, čo dokazuje nevyvrátiteľná skutočnosť, t.j. stav budovy, menovite existencia vyššie opísanej fyzickej bariéry, pilierov a steny, alebo stien Pentagonu v pozadí „vstupnej“ diery. Osnovatelia tohto zločinu, aby dokázali svoje tvrdenie, resp. podopreli svoju lož, museli zničiť alebo poškodiť mnoho, asi 53, pilierov na prízemí všetkých troch prstencov Pentagonu, od „E“ až po „C“. **Keďže novinárov, ani žiadnych nezávislých vyšetrovateľov do Pentagonu nepustili,** musíme sa uspokojiť s oficiálnymi fotografiami a diagramami, ktoré ukazujú, že piliere boli zničené alebo poškodené na takej ploche a tak situovanej (šikmo) údajne preto, že Boeing do Pentagonu vrazil v 45 stupňovom uhle.

Tiež rozsah a vzhlad poškodenia celej západnej časti Pentagonu **dokazuje, že Boeing do budovy nemohol vraziť,** pretože, ako som uviedol vyššie, bol by musel zrútiť alebo veľmi poškodiť nielen prednú, teraz otvorenú a viditeľnú časť budovy prstenca „E“, ale aj ďalšie prstence, a to sprava doľava, teda v smere, v ktorom údajne prenikal. Letecké fotografie, či už pred zrútením, ale najmä po zrútení a odprataní sutiny budovy „E“, jasne dokazujú, že lavá časť budovy, a to jednak prstenca „E“, ale aj ďalších prstencov sú nielenže nezničené, ale ani veľmi poškodené. Majú obhorené a zadymené určité časti vonkajších fasád a striech. Ako to vyzerať vo vnútri, nevieme. Ako dokumentuje v predchádzajúcom texte opísaná fotografia, lavá časť budovy prstenca „E“ nielenže stojí takmer nedotknutá, ale je v nej v dokonalom stave zachované kancelárske zariadenie, napr. počítač, dokonca otvorená nepoškodená kniha na stojane. To je obraz skutočnosti, protirečiaci oficiálnej propagandistickej, lživjej verzii. Je to dôkaz, že celá záležitosť preniknutia čohosi, letúňa, ale nie Boeingu, sa odohrala na prízemí a maximálne prvom poschodí prstenca „E“, v časti „hlavnej“ diery. Foto-

grafie dokazujú, že sa tam odohrala podstatná deštrukcia, búranie budovy. Na prízemí bola zdemolovaná, či skôr poškodená, fasáda v dĺžke najviac asi 27 – 28 m. Keby tam bol vletel Boeing 757, ktorého krídla majú rozpätie 38 m, bol by musel v tej dĺžke zanechať aspoň nejakú stopu na fasáde budovy. **Avšak žiadna jazva alebo nejaká iná stopa po krídlach, dlhých 38 m a ťažkých motoroch, tam nie je.** Ani najbystrejšie oko nič také tam nemôže vidieť, resp. kamera zaznamenať.

Ináč, ako dokazujú fotografie a video záznamy, požiare boli najmä v iných častiach Pentagonu, najmä v zadných, prstence spojovacích a vľavo od miesta útoku. Zmienku o tom má aj úradná správa ASCE.

Pre tých, ktorí sú vo svojich úvahách vedecky orientovaní, uvediem zaujímavú skutočnosť, že v správe o seizmických pozorovaniach a záznamoch 11. septembra 2001 v piatich seizmografických stanicích vo východnej časti USA čítame toto: „Tieto dáta vlnových foriem preukazujú, že sme nemohli identifikovať seizmické signály spojené s nárazom lietadla do Pentagonu 11. septembra 2001.“

Ale tiež: „... seizmické signály, došlé do staníc z miesta havárie pri Shanksville, sú typické seizmické vlny spôsobené pádom a nárazom lietadla“. Je treba poznamenať, že priamočiara vzdialenosť medzi Shanksvillom a najbližšími seizmografickými stanicami MCWV a SSPA je pri oboch asi 112 km, kým medzi Pentagonom a stanicou SDMD pri Baltimore je len asi 50 km. Čiže, kým seizmografi zaznamenali pád lietadla ďalej, pri Shanksville pád a výbuch žiadneho lietadla do bližšieho Pentagonu nezaznamenali. (50)

Čo sa stalo s lietadlami, ich posádkami a cestujúcimi?

Osobitnou a veľmi dôležitou kapitolou udalostí 9/11 sú otázky (a odpovede na ne) a problémy všetkých štyroch letov a lietadiel alebo letúnov, ktoré boli použité. Je ich veľa. Totožnosť lietadiel, totiž aké a ktoré lietadlá alebo iné stroje to boli, zoznamy (mená) cestujúcich a údajných teroristov, trasy letov, časové údaje o rôznych dôležitých udalostiach počas letov, čo sa v ktorom lietadle odohralo, vrátane údajných alebo skutočných telefonických hovorov urobených z lietadiel, čo sa stalo s lietadlami, ich troskami po haváriách, najmä aj s ich tzv. čiernymi skrinkami a nahrávačmi hlasu (zvuku) v pilotovej kabíne a najmä tiež otázky ohľadne pozostatkov, tiel cestujúcich, posádok lietadiel a údajných únoscov, a iné.

Keďže sa jedná o rovnorodú tému vzájomne istým spôsobom pospájaných všetkých štyroch letov, budem sa nimi zaoberať spolu, v poslednej časti tejto štúdie, t.j. po analýze udalostí v New Yorku a v Pennsylvánii.

Aj pokiaľ ide o Pentagon, otázku údajného lietadla Boeing 757, údajného letu AA77, jeho posádky a 58 cestujúcich v ňom, a ostatné otázky a problémy uvedené vyššie, nebudem sa tu nimi zaoberať, lebo priamo alebo nepriamo súvisia s osudom ostatných troch lietadiel / letov vykonaných toho dňa. Dvoch do New Yorku k vežiam World Trade Center, WTC a toho, čo skončil pádom do poľa pri mestečku Shanksville v štáte Pennsylvánia. Tu uvediem len tolko, že oficiálnou verziou – propagandou uvádzaný let AA77, ktorý údajne skončil na Pentagone, ako je uvedené na predchádzajúcich stranách, sa **neuskutočnil**, nebol.

Je to čistý výmysel, klamstvo vládných činiteľov, úradov a vyšetrovacej komisie, donekonečna opakované úplatnými médiami. Kde zostali ľudia, ktorí mali byť na palube lietadla, či vôbec doň nastúpili a ak áno, kam leteli a kde a ako skončili, verejnosť nevie. Ani žiaden výskumník, tzv. „širitel konšpiračnej teórie“. Nikto nevie, okrem plánovačov a vykonávateľov tejto tragédie, tohto zločinu.

Preštudoval som veľa literatúry a obrazového a zvukového materiálu, ale nikde som sa nestretol s uspokojivým, vlastne žiadnym nezvratným vysvetlením osudu týchto lietadiel a ľudí v nich. Sú rôzne názory, úvahy, špekulácie a podobne. Zaujímavá je knižička Deana T. Hartwella „Planes Without Passengers“ „The Faked Hijackings of 9/11“ z roku 2011. (Lietadlá bez cestujúcich; Predstierané únosy 9/11) V nej je nastolená jedna zo základných otázok v tomto ohľade.

Čo sa stalo s údajnými alebo skutočnými ľuďmi v lietadlách, cestujúcimi a posádkami? Kde sú, či ešte žijú a ak áno, kde?

Je isté, že k Pentagonu žiadni ľudia na žiadnom dopravnom lietadle neprileteli a do neho nevrazili. Keďže tam neboli, kde zostali a kde sú, ak vôbec ešte sú nažive? (23)

Rekapitulácia – prehľad dôležitých faktov, dokázaných skutočností

1. Nieкто pred 11. septembrom vedel, čo sa čoskoro stane s lietadlami spoločnosti American Airlines a United Airlines a že cena ich akcií klesne. Na newyorskej a chicagskej burze došlo k veľkému obchodu, nezvykle veľkým transakciám tzv. „put options“ na akcie týchto aeroliniiek, čím po udalosti nieкто veľmi zarobil.
2. Let lietadla Boeing 757 – 200, American Airlines č. AA 77 sa 11. septembra 2001 podľa úradného záznamu FAA nekonal, nebol.
3. Údajný terorista a pilot Boeingu 757 Hani Hanjour nevedel riadiť, pilotovať, nielen taký veľký stroj, ale ani malé jednomotorové lietadlo Cessnu. Odborníkmi bol prehlásený za absolútne neschopného to urobiť. Predmetný Boeing 757 určite neriadil, nebol jeho pilotom.
4. Piatí údajní teroristi, ktorí mali uniesť predmetné lietadlo, boli pri nástupe do lietadla (otázka je ktorého?) bezpečnostnou letiskovou službou dokonale prehlíadnutí. Nemali pri sebe žiaden kov, žiadnu zbraň, nože a podobne.
5. Niet jedného jediného verejnosti prístupného, resp. známeho video záznamu o údajnom lietadle Boeing 757, ktoré malo naraziť do budovy Pentagonu. Všetky video kamery, inštalované v blízkosti Pentagonu v počte najmenej 84, boli po udalosti ihneď, t.j. v čo najkratšom čase, políciou a armádou skonfiškované a sú držané v tajnosti. Známych je len 5 rámkov z istej video kamery, zverejnených Pentagonom, ktorých autentickosť a vierohodnosť je viac ako pochybná. Ani na týchto však nevidieť žiadne veľké lietadlo ako Boeing 757. Je vidieť veľký výbuch na úrovni fasády budovy a následný veľký oheň.
6. Asi o 9:32 hod. nastal v Pentagone veľký výbuch alebo séria rýchlo po sebe nasledujúcich menších výbuchov s následným ohňom na viacerých miestach vo vnútri budovy. To usmrtilo a zranilo veľa osôb. Javí sa, že išlo o krátko trvajúci, ale veľmi horúci oheň. Verejnosti známe fotografie obetí tohto požiaru dokazujú, že mnohé telá boli spálené na nepoznanie. Táto skutočnosť silne poukazuje na príčinu a spôsob zničenia a poškodenia pilierov a podláh v budove.

7. Vo všetkých troch prstencoch E – C a na všetkých podlažiach budovy Pentagonu boli zničené alebo v nerovnakých výškach, v rôznom rozsahu a z rôznych strán, poškodené nosné piliere budovy, v počte, podľa diagramov, asi 53.
8. Na fotografii Daryla Donleya vidieť oheň alebo výbuch červenej farby na prízemí fasády Pentagonu. To je vôbec prvý fotografický záber útoku na budovu. Čas: asi 9:36 hod., alebo o niečo skôr. Fotografia zároveň dokumentuje polohu nezrútených bubnov elektrických káblov, rovno stojacich v strede ohňa, v mieste nárazu čohosi do Pentagonu, ale bližšie k fotokamere.
9. Po náraze útočníka fasáda budovy stojí takmer nepoškodená. Vidieť veľa dymu, ale skoro žiaden oheň. Čoskoro nato vidieť oheň na prízemí, ale aj na horných poschodiach, a to aj pomerne ďaleko od miesta nárazu, vľavo, naproti helikoptérovej stanici, aj ďalej vľavo od nej, ale aj vpravo od tzv. „Donleyho“ ohňa, miesta nárazu do Pentagonu a inde. Oheň sa veľmi rýchlo rozšíril, zväčšil a zosilnel. Trávnik je, na rozdiel od tvrdenia oficiála, nepoškodený, „neškrabnutý“.
10. Po opadnutí dymu vidieť v mieste nárazu dieru obdĺžnikového tvaru veľkosti asi 6 x 7 – 8 m, fasádu nerovnomerne poškodenú v dĺžke najviac asi 27 – 28 m, ale nevidieť žiadnu stopu po náraze krídiel rozpätia 38 m alebo veľkých motorov, vzdialených od seba 16,3 m.
11. Francois Grangier, odborník na vyšetovanie nehôd vyhlásil: „Lietadlo tadiaľ neprešlo.“ „To je, ako keby lietadlo tej veľkosti prešlo oknom a nechalo rám stáť.“
12. Reportér Jamie McIntire v priamej televíznej reportáži CNN povedal, že „nevidel žiadne lietadlo; kusy z havárie boli malé, môžete ich vziať do ruky“.
13. Neboli nájdené žiadne väčšie kusy, trosky po údajnom lietadle Boeing 757. Potvrdili to svedkovia, požiarnik Ed Plaughter a Terry Mitchel a Lee Evey z tímu rekonštrukcie Pentagonu a iní. Najväčšie nájdené kusy boli: malé ozubené koleso z nejakého motora a ešte iná časť, asi z motora a kovová časť, asi z podvozku. Odborníci vylúčili, že by to mohli byť súčiastky z Boeingu 757. Motory Boeingu sa nenašli, ani žiadne iné časti z lietadla, z trupu, sedadlá, batožina a podobne.
14. Plukovníčka americkej armády Karen Kviatkowska spozorovala „podivnú neexistenciu trosiek lietadla“.
15. Na video zázname vidieť ľudí aj vojakov, ako okolo budovy zbierajú malé kusy, trosky z havarovaného „letúňa“ a odnášajú ich v rukách.

Niekoľko vojakov odnáša veľký kus čohosi, zakrytý, aby ho nikto nevidel, modrou plachtou. Trávnik okolo Pentagonu bol ihneď zasypaný, zakrytý štrkom a pieskom. Išlo o odpratávanie dôkazného materiálu, protizákonné zahladzovanie stôp zločinu.

16. Dĺžka spadnutej časti budovy, tzv. „veľkej diery“, po odprataní sutiny bola asi 21 m. To je málo na prechod lietadla s rozpätím krídiel 38 m.

17. Nepoškodený interiér budovy v ľavej časti prepadliska, „veľkej diery“, otvárajúcej pohľad dovnútra, obsahuje napríklad aj počítač, zelenú kancelársku skrinku na spisy a drevený stojan na knihy s otvorenou knihou na ňom. To všetko niekoľko málo, asi 5 – 6 metrov, od miesta nárazu letúňa do budovy.
18. Z leteckých fotografií vidieť, že okrem západného nabúraného „E“ prstenca Pentagonu boli obhorené a zadymené aj obidve naň kolmo situované budovy, akési chodby, spájajúce všetky prstence celého komplexu Pentagonu. Vidieť to najmä na strechách. To znamená, že aj tam boli požiare. Ďalšie dva prstence, „D“ a „C“, sú tiež zadymené, ale javí sa, že menej, len v určitých častiach.
19. Nabúraný vonkajší prstenec „E“ nie je zničený, resp. poškodený, v celej svojej hĺbke, t.j. šírke budovy, 18,28 m, merané spredu, z fasády dozadu, ale len asi 16 – 17 m. V tom mieste, v zadnej časti „veľkého otvoru“, je šírka spôsobenej diery v budove prstenca „E“ len asi 8 – 10 m, merané paralelne s fasádou. Vzadu za tým, v priestore medzi prstencami „E“ a „D“, stojí nezbúraná jednoposchodová budova šírky 4,6 m. To je pevná prekážka, bariéra, cez ktorú, keďže ju nezbúral, Boeing 757, ani iný letúň, nemohol preniknúť, ani neprenikol. Je to absolútny dôkaz, že DO PENTAGONU BOEING 757 NEVRAZIL.
20. V uhlopriečke, začínajúcej na pravej strane „veľkej diery“ na prs-

tenci „E“ a končiacej vľavo na prstenci „C“, sú tri jasné dôkazy, stopy po útoku. Kým alebo čím zanechané, je stále otázne. Na prstenci „D“, v mieste, kde sa prstenec dotýka spojovacej budovy, chodby medzi prstencami, je silne obhorená, zadymená stena oboch prstencov „E“ a „D“.

V prstenci „C“, na prízemí jeho zadnej steny celkom pri zemi, je obhorená okrúhla diera priemeru asi 2,2 m. Sú dohady a kontroverzné názory, čím a ako bola spôsobená. Jedno je isté, že tieto tri miesta sa nachádzajú presne na priamke, ktorá vedie z vonkajšej „veľkej diery“ v prstenci „E“ do diery v prstenci „C“. Na tom prstenci „C“, asi 35 metrov južne od uvedenej okrúhlejšej diery, je zadymená časť vonkajšej steny a vylomená a požiarom poznačená akási brána. O niečo ďalej južne je ďalšia obhorená diera a zadymená fasáda budovy.

21. Piloti Boeingov 767 a 777 sa vyjadrili, že „svedectvá čo do zvuku a smeru (letúňa – moja vsuvka) sa dokonale zhodujú s tým, ako rakety letia v konečnej fáze letu.

Tým, ktorí čítajú po anglicky a chcú sa pobaviť a dobre zasmiať na hlúpostiach a primitívnych klamstvách obhajcov oficiálnej verzie 9/11, odporúčam knihu *Debunking 9/11 Myths*, pôvodne uverejnenú v časopise *Popular Mechanics*. Odpoveď na ňu nájdete v knihe pod číslom 55 „Odkazy a zdroje“.

B) Možnosť či pravdepodobnosť?

Úvahy, názory, hypotézy

Keďže je nad slnko jasnejšie a gravitáciu istejšie, že 11. septembra 2001 do Pentagonu nevrazil Boeing 757, ani iné podobné lietadlo, avšak niečo určite vrazilo, nezostáva nám nateraz nič iné, než pokračovať v pátraní, vo výskume.

V ďalšej práci budú nové informácie, odhalenia, indície, ale aj úvahy, špekulácie, názory a hypotézy početnej obce hľadačov pravdy o udalostiach 9/11. Pri ich vyslovovaní však musíme byť opatrní, aby sme nezhodnotili doterajšie výsledky výskumu veľkého počtu vynikajúcich a smelých ľudí.

Je viac názorov, resp. špekulácií, čo vrazilo do Pentagonu a čo a ako spôsobilo materiálne škody na budove a straty na životoch. Väčšina bádateľov sa domnieva, že do Pentagonu vrazil nejaký letiaci stroj alebo vozidlo, „craft“, ja ho nazývam „letúň“, s najväčšou pravdepodobnosťou diaľkovo riadený. Lebo ináč by nebolo možné, aby letel tak, ako sa javil na radarových obrazovkách a aby zasiahol budovu Pentagonu s takou presnosťou, ako sa to stalo. Ako bolo pojednané vyššie, to by bol pre pi-

lota výkon takmer nemožný, a aj najvynikajúcejší vojenský piloti sa vjadřili, že by s tým mali obrovské problémy. Na diaľku ovládané stroje, všeobecne známe v angličtine ako „drones“, to však dokážu pomerne ľahko.

Prvá a základná otázka je, aký letúň zaútočil a narazil na Pentagon. Zatiaľ to nikto, okrem organizátorov a páchatelov tohto zločinu, nevie. Jednotliví bádatelia a autori uvádzajú rôzne elektronicky diaľkovo navádzané letúne, resp. systémy. Medzi inými napríklad rakety typu AGM s „hollow charge“ – dutým nábojom a BLU hlavicou s ochudobneným uránom (Th. Meyssan), diaľkovo riadené letúne Predator alebo Boeing 45A (E. Hufschmid) alebo na diaľku riadený „drone“, prispôbenú stíhačku A-3 Sky Warrior (B. Honeggerová), stíhačku F16 a iné.

Malý výskum som spravil aj ja a prikláňam sa k možnosti, nehovorím pravdepodobnosti, že bol použitý stroj drone Global Hawk. Dôvody k tomu sú nasledovné: **Začnem s technickými údajmi.**

Špecifikácie modelu Global Hawk RQ-4 sú tieto: Jeho dĺžka je 13,5 m, výška 4,6 m aj s podvozkom, rozpätie krídiel 35,4 m, váha prázdneho je 3,851 kg; motor Rolls Royce turbofan. Lieta veľmi ticho a je schopný lietať veľmi vysoko, až dvadsať tisíc metrov. Čo je dôležité je skutočnosť, že krídla, vonkajšie časti (obal, „škrupina“) trupu a motora, jeho kryt a nasávanie a chvost sú z umelej hmoty („composite“). Teda celý tento stroj, diaľkovo riadené „lietadlo“, letúň, je okrem mechanických častí (turbína, podvozok) z umelej hmoty s vysokým obsahom uhlíka. Farba Global Hawku je čierna, biela alebo zelená. Global Hawk je vybavený všetkou potrebnou elektronikou, vrátane GPS, radaru a optických a infračervených senzorov. Ideálny útočník. Nikde nebolo uvedené, že hoci ide o prieskumný stroj, či je tiež vyzbrojený zariadením na odpaľovanie rakiet, ale dá sa to predpokladať. Pre úplnosť spomeniem, že existuje aj o 50 % zmenšená verzia tohto stroja RQ-4 Model 396, Hunter Killer. (44)

Kvôli úplnosti a korektnosti poznamenávam, že aj E. Hufschmid na svojom DVD, *Painful Deceptions*, hovorí o možnosti použitia Global Hawku ako útočiaceho letúňa.

Oficiálna propaganda sa snaží zmiast verejnosť tvrdením, že tento letecký stroj ešte neexistoval v tej dobe, v septembri 2001. To je opäť klamstvo, lebo jeho existencia a dokonalá funkčnosť bola zverejnená v britskej *International Television* už 24. apríla 2001, kedy bolo oznámené, že Global Hawk preletel z Ameriky (USA) do Austrálie. Američania používali Global Hawk už v roku 2002 na začiatku invázie do Afganistanu a neskôr Iraku. Pravdepodobnú existenciu Global Hawku vo chvíľach nárazu do Pentagonu a takmer presný opis jeho vzhľadu podal očitý svedok, inžinier a pilot Samuel Danner, ktorý po-

vedal, že predmetný letúň, „craft“, vyzeral ako „velryba-hrbáč“, vzadu mal jeden motor a chvost tvaru „V“ a žiadne okná, ktoré by videl. Presný, dokonalý opis Global Hawku.

Čitateľ, ktorý bude mať možnosť vidieť fotografiu, to uvidí na vlastné oči. Ja som tú fotografiu, resp. fotografie z rôznej foto pozície videl

veľakrát, dokonca aj s vojakmi-letcami, stojacimi vedľa neho, takže viem veľmi spoľahlivo a presne odhadnúť, posúdiť veľkosť jednotlivých častí Global Hawku. Motor je hore, na trupe stroja, vzadu medzi krídlami chvosta, v tvare „V“. Dĺžka motorového komponentu, t.j. motor v kryte, v obale, je zhruba polovica dĺžky celého letúňa, teda asi 6 m. Predná časť motorového komponentu, „nasávanie“, dlhá asi 1 – 1,5 m, je dutá. Takže, ak by sa pri náraze do budovy Pentagonu táto krehká časť bola odlomila, jeho zvyšok by bol mal dĺžku asi 4,5 – 5 m. Hrúbka, t.j. priemer motorového komponentu, zhruba valcovitého tvaru, je asi 1,4 – 1,6 metra, možno o niečo viac, podľa toho, odkiaľ zospodu, od trupu, sa meria. Rozmery som meral a vypočítaval aj z technického výkresu, zobrazenia, ktorý mám k dispozícii, a rozmery aj tam súhlasia. Vyššie číslo vychádza najmä vtedy, ak sa teleso motorového komponentu neodtrhlo od tej časti trupu – kostry letúňa, spodnej lišty, na ktorej je primontovaný. Samotný ocelový motor je hladký valec s priemerom asi 80 – 90 cm. Vpredu motora je nasávací ventilátor, o niečo menší ako teleso motora, teda asi 70 – 80 cm. Prosím, všimnite si a zapamätajte tento údaj! V spodnej časti je motor so svojím obalom – motorový komponent, aerodynamicky spojený s trupom stroja. Asi v jednej tretine jeho dĺžky, meranej odzadu, sa postupne zvažuje mierne dolu. Vzadu,

vo vertikálnej polohe, má veľký okrúhly otvor, očividne výfuk z turbíny. Prosím čitateľa, aby sa vrátil v knihe tam, kde je opísaný podobný, aspoň približne rovnako veľký tajomný objekt, „objavený“ vo vnútri Pentagonu a vynášaný von. Bolo už podrobne opísané ozubené koleso nájdené v Pentagone, asi tej istej veľkosti ako vyššie opísaný nasávač ventilátor. Samozrejme, z fotografie nie je možné celkom presne určiť rozmery týchto objektov a jednotlivých komponentov Global Hawku.

Teraz, keď máme to, o čom si myslíme, že bol stroj, letúň, ktorý vrazil do západnej časti komplexu budovy Pentagonu a poškodil ju, zostáva vyriešiť otázku resp. otázky, ako útok prebiehal.

Ako hypotézu podávam toto vysvetlenie:

Keď Global Hawk vrazil do budovy Pentagonu, nastal všeobecne známy, technicky vopred pripravený obrovský výbuch, Pentagonom dokazovaný piatimi, verejnosti známymi video obrázkami. Stroj mohol byť na tento účel prispôbený tak, že jeho predná časť, normálne z umelej hmoty, bola zosilnená, možno kovom, aby aspoň čiastočne prenikol do budovy. Nie je vylúčené, že vystrelil menšiu raketu s veľmi účinným pribojným tzv. „dutým nábojom“, o ktorom už bolo pojednané. Výbuch rozlámal a rozmetal celý stroj, väčšinou z umelej hmoty. Na poslednom, piatom obrázku, rámiku video záznamu, vidieť určité tmavé objekty vymrštené hore, smerom do vnútra komplexu Pentagonu, teda smerom k prstencom „D“ a „C“. To môžu byť tam nájdené kovové, nezhořené časti zo stroja, menovite z motora a z podvozku, o ktorých je zmienka vyššie.

Následný oheň celkom ľahko zničil, roztavil jednotlivé kúsky umelej hmoty stroja, takže po ňom nezostalo nič, alebo takmer nič. To málo, čo zostalo pred budovou, potom zbierali a pozbierali vojaci a iní, tak ako je to opísané vyššie v tejto štúdii.

Takže pred budovou, ale ani v nej, nebolo možné nájsť žiadne iné väčšie kovové časti z údajného lietadla, menovite z trupu z alumínia, s výnimkou na trávniku, jeden očividný podvrh, analyzovaný vyššie. Nie preto, že by alumínium bolo ohňom roztavené alebo dokonca „pulverizované“, ako absurdne tvrdí oficiálna verzia, propaganda, ale preto, že tam žiadne nebolo, alebo len veľmi málo.

O nájdení tiel v údajnom lietadle zahynuvších ľudí, cestujúcich a posádky, nemôže byť ani reči. Niet jedného jediného potvrdeného dôkazu o tom. Tak sa stalo, že do priečelia Pentagonu nenarazili nielen krídla a motory údajného Boeingu, ale ani krídla Global Hawk, lebo tie sa roztrieštili plánovaným výbuchom už pred priečelím budovy. Niektorý úlomok pritom mohol zasiahnuť fasádu a zanechať tam maličkú stopu, ale ani to nie je očividné.

V tomto profesionálne napísanom scenári však pravdepodobne došlo k nepredvídanej situácii, čo sa stáva aj najlepším plánovačom. Pri výbuchu, ktorý rozkúskoval Global Hawk, sa akosi náhodou alebo „nešťastne“ od trupu letúňa odtrhol horný motorový komponent, ktorý pravdepodobne nebol výbuchom zničený, polámaný, ale zostal viac-menej v celosti.

Potom ako samostatný objekt zotrvačnosťou pokračoval v lete, ľahko prešiel otvorom v priečelí budovy, bol na to dosť malý, a zastal niekde dnu, na prirodzenej prekážke, na múre alebo pilieri prstenca „E“, opísanej na stranách 68–71. V smere svojho pohybu mohol zničiť alebo poškodiť niektoré piliere, o ktorých bolo už tiež pojednané. Na rozdiel od situácie s údajným Boeingom, rozmery Global Hawk, menovite jeho motorového komponentu, umožnili jeho ľahký prienik tzv. „hlavným“ otvorom, dierou veľkosti 6 x 7 – 8 metrov. Takže, asi takto sa stalo, že v istej miestnosti sme videli onen záhadný tmavý predmet, v modrej plachte, vynášaný z Pentagonu. Keďže prázdny Global Hawk váži len 3 851 kg, jeho motor, resp. motorový komponent, môže vážiť odhadom asi jednu štvrtinu, teda 960 kg. Takú váhu by 12 vojakov mohlo uniesť.

Tento scenár predkladám ako svoju hypotézu a nie dokázanú, hoci možnú, skutočnosť. Viac ako hypotézu zdôrazňujem svedectvo Eda Plaughera, citované na stranách 42–43, ktorý svedčil, že v Pentagone sa našlo čosi ako „nos lietadla“ a „mláka“ „paliva“, teda leteckého benzínu, čo presne zodpovedá obrazu tajomného objektu a na podlahe mláky čohosi, o čom som písal vyššie.

Na otázku okrúhlej diery v múre prstenca „C“, ako aj dvoch ďalších obhorených a poškodených častí tohto prstenca, je ťažko odpovedať. Je viacero verzií, väčšinou argumentujúcich použitím rakety alebo rakiet. Niektorí uvádzajú až tri rakety, každú zamierenú na jednu dieru, ktorú mali spôsobiť. Touto otázkou som sa dlho a dôkladne zaoberal, ale neprišiel som k uspokojivej odpovedi. Tiež som toho názoru, že aspoň jedna z tých troch dier, teda tá okrúhla, musela byť spôsobená nárazom a výbuchom čohosi, čo tiež rozbilo okná na poschodí. Prikláňam sa k možnosti či pravdepodobnosti použitia rakety. Problém je v tom, že je ťažko, takmer nemožné, nájsť na priečelí budovy prstenca „E“ otvor, dieru, kadiaľ by raketa vnikla.

Možno stokrát som prezeral, študoval rôzne fotografie ešte nezburáňného, nespadnutého priečelia, aby som zistil, kadiaľ prípadná raketa mohla vletieť dovnútra Pentagonu. Prezrel som aj všetky viditeľné okná fasády, pretože raketa by bola mohla vletieť cez okno, ktoré by však potom muselo byť rozbité. Ovšem len na vyšších poschodiach. Pretože raketa musela smerovať šikmo zhora dolu, aby v konečnej fáze letu zasiahla prízemie prstenca „C“. Žiadne také okno som nenašiel.

Ďalšia možnosť zostávala, že raketa bola vystrelená zo vzduchu,

v nie celkom poslednej fáze priletu Global Hawk, teda ešte z výšky, ponad strechu budovy, resp. budov, prstencov Pentagonu. Myslím si však, že ani k takémuto manévru nedošlo, pretože dráha takej rakety by bola neprímerane strmá, v ostrom uhle a raketa by skončila niekde možno už v nasledujúcom „D“ prstenci. Je pozoruhodné, že niektorí očití svedkovia vypovedali, že pred nárazom letúňa do Pentagonu videli z neho vyšľahnúť akýsi záblesk, čo mohlo byť vystrelenou raketou. Táto okolnosť však, podľa mojich vedomostí, nebola zatiaľ dostatočne preskúmaná, tým menej overená.

Mňa však zaujal **tvar a smer spadnutej časti budovy** v horizontálnej rovine. Ako už bolo uvedené vyššie, tzv. „veľká“ diera sa postupne dovnútra budovy „C“ zmenšuje, ale diagonálne, vlastne oblúkovite. Táto zaujímavá skutočnosť ma primäla rozmyšľať, či raketa, ktorú „hľadáme“, nebola vystrelená z vnútra budovy, z niektorej miestnosti na druhom alebo treťom poschodí prstenca „E“. Odtiaľ by smer rakety k diere v prstenci „C“ bol horizontálne (sprava doľava) aj vertikálne (zhora nadol) viac-menej správny. Tým sa mohlo stať to, čo je ináč ťažko vysvetliteľné, že pravá strana budovy, prstenca „C“, bola (raketou) zvnútra značne poškodená, boli zničené piliere, podlažia atď., čo je skutočnosť každému viditeľná. Takže takto namierená raketa zdemolovala vzadu druhé poschodie prstenca „E“, následkom čoho sa horné tretie a štvrté poschodia zrútili samé, tak ako to preukazuje súčasný stav tzv. „veľkého otvoru“. Pretože Global Hawk alebo jeho časti až tak ďaleko a najmä vysoko nedoleteli. To bolo nemožné.

Aby som hádam čitateľa neúmyselne nenaviedol na myšlienku, že táto hypotéza je všeobecne uznávaná a rozširovaná, priznávam, že nie je, a že pokiaľ mi je známe, je to len moja hypotéza, výsledok mojej analýzy, môj faktami nepodložený predpoklad, ale aj možnosť.

Zostáva vysvetliť horúci a krátko trvajúci oheň v budove Pentagonu a okolnosti poškodených a zničených pilierov. Náraz útočníka do budovy Pentagonu a následný výbuch a oheň pri resp. pred priečelím budovy, by nespôsobil dostatočné ničenie, ktoré by zlikvidovalo účtovnícke knihy, spisový a iný materiál, najmä počítače a nezabil, „neeliminoval“ (to je vojenský výraz) účtovníkov, kontrolórov a ostatný personál pracujúci na odhalení straty vyššie uvedených 2,3 trilióna (po slovensky bilióna) dolárov.

Bolo treba urobiť niečo iné, väčšie, a to sa pravdepodobne aj spravilo. Plánovači naplánovali a potom vykonávatelia vykonali svoj zločin dokonale. V budove Pentagonu inštalovali, väčšinou na pilieroch, nálož výbušnín a takmer istotne aj oheň spôsobiacu vojenskú techniku. Celé oddelenie účtárne a finančnej kontroly Pentagonu bolo dokonale zničené. Ako je dokumentované, oheň bol veľmi vysokej teploty a krát-

ko trvajúci. Údajne podľa istých zdrojov trval len 7 minút. (45) Každopádne netrval dlho.

Ďalšia zaujímavá skutočnosť je, že oheň ničil aj tam, kde sa v žiadnom prípade nemohol dostať útočiaci letúň, údajný Boeing, teda ani väčšia časť leteckého benzínu; najmä v dost odľahlej, ľavej, severnej časti budovy, oproti a za vrtníkovou stanicou, a to aj na poschodiach, ale aj vpravo a v obidvoch spojovacích budovách, situovaných kolmo na prstence. Následky ohňa vidieť nielen na vonkajšom prstenci „E“, ale aj na ďalších dvoch, „D“ a „C“.

Fotografiami dokumentované poškodenie pilierov, ich deformácia, vykrivenie, ohnutie a podobne, boli podľa vyšetrovacej komisie ASCE a jej správy spôsobené najmä požiarom vysokej teploty. S tým je možné súhlasiť, ale zároveň je **treba sa spýtať**, čo spôsobuje taký typ ohňa vysokej teploty a krátko trvajúci. Ako neodborník sa neodvažujem vysloviť autoritatívny názor. Viem však poukázať na fakt, že podobnú charakteristiku má oheň, plameň, spôsobený napalmom, alebo tiež tzv. termitom, ktorý celkom určite bol použitý v New Yorku na „Dvojičkách“ – WTC. Tie má armáda k dispozícii. Sú aspoň dva druhy napalmu. „starý“, ktorý horí len 15 – 30 sekúnd a „super napalm“ B NP2, ktorý horí až 10 minút. Napalm môže byť kvapalina, ako pri plameňometoch, ale aj ako želatína, kedy je ľahko formovateľný a dá sa ním hocičo obaliť, ako napr. pilier, alebo naň „prilepiť“. Teplota jeho ohňa dosahuje až vyše 2 000 °C, podľa jedného zdroja až 2 760 °C. (46) Nie div, že pri takejto teplote železobetónové piliere Pentagonu sa poškodili, ba zničili.

Netvrdím, že použitie napalmu v Pentagone sa stalo, ale je to možné, takmer pravdepodobné. Uhorené telá, ktoré som na fotografiách stiahnutých z internetu videl, boli k nepoznaniu. Niektoré vôbec nevyzerali ako ľudské pozostatky. Intenzita požiaru teda bola veľmi vysoká a asi právom usudzujem, že omnoho vyššia, než pri bežnom „domácom“, uhľovodíkovom požiari. Samozrejme, k tomu sa autoritatívne môže vyjadriť odborník, ale zatiaľ som sa s názorom odborníka na túto vec nemal možnosť oboznámiť.